68ste JAARGANG No. 8116 ZATERDAG 17 MAART 1951 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Regeringsverklaring van Dr. Drees.

Het Probleem is:

Twee milliard meer per jaar voor defensie en toch een sluitende begroting.

's-Gravenhage. — „De verhoudingen in de wereld en de omstandigheden, waarin Nederland verkeert, hebben in het afgelopen jaar en in het bijzonder nog in de laatste maanden een zo diepgaande wijziging ondergaan, dat de aandacht van de regering en de volksvertegenwoordiging geconcentreerd moet zijn op een aantal hoofdpunten, die de levensbelangen van ons volk raken en ten aanzien waarvan de koers opnieuw moet worden bepaald”, aldus de regeringsverklaring, die premier dr Drees heden om 12 uur Ned. tijd in de Tweede Kamer namens het nieuwe kabinet heeft afgelegd.

De regering denkt daarbij ten eerste aan vergroting van de Nederlandse bijdrage in de samenwerking der vrije volkeren ter verzekering van de collectieve veiligheid; ten tweede aan het daardoor moeilijker geworden, maar even noodzakelijk blijvende sluitend maken van het Staats-budget, en ten derde aan het dekken van het tekort op de Nederlandse betalingsbalans”.

Korea

Dr Drees wijst in de verklaring op de innige samenhang tussen de drie genoemde onderwerpen en constateert, dat deze sterk beïnvloed worden door de gevolgen van de oorlog in Korea. Deze oorlog, aldus premier Drees, heeft de reeds ernstige spanningen zeer verscherpt. Na gewezen te hebben op de noodzakelijkheid om elke verdere agressie op een der vrije landen actief en snel het hoofd te bieden en na een woord van „warme bewondering jegens het kleine, maar kloeke Nederlandse detachement in Korea”, zei premier Drees:

Het ligt thans in de bedoeling voorshands de diensttijd van 18 maanden aan te houden, vooral teneinde voortdurend parate troepenformaties beschikbaar te hebben. Wij hebben bovendien op ons genomen op de duur niet drie, maar vijf divisies beschikbaar te hebben. Aan versterking van de luchtmacht wordt ernstig gewerkt. Onze marine zal in Atlantisch verband een taak vervullen en tevens de andere verplichtingen, die op haar rusten, nakomen.

Willen wij gelijke tred houden met hetgeen anderen doen, dan zullen wij echter verder moeten gaan, zowel in het belang van onze veiligheid als terwille van ons economisch bestaan. Voor Nederland is versterking van het totaal der in Atlantisch verband beschikbare krachten van bijzonder belang, omdat daardoor voor de toekomst het uitzicht geopend wordt, dat, mocht het onverhoopt tot een gewapend conflict komen, een zo groot mogelijk deel van het continent kan worden beschermd”.

„Gaan wij zo ver, als wij organisatorisch kunnen verwerken, dan zal wel, als alle omstandigheden overigens gelijk blijven, na enige jaren weer kunnen worden volstaan met militaire uitgaven, als wij ons de laatste tijd vóór 1951 dachten, namelijk ongeveer één milliard gulden. Maar dan zullen de eerste jaren hogere uitgaven onvermijdelijk zijn, ten dele voor éénmaal. Over een tijdvak van vier jaar wordt het totaal der extra uitgaven geschat op nagenoeg twee milliard”.

Het volbrengen van het defensieplan impliceert zowel de maatregelen tot dekking van het budget in guldens alsook de buitenlandse hulp in bondgenootschappelijk verband. Deze hulp zal zowel op economisch als op militair gebied noodzakelijk zijn ter ondersteuning van de reeds zo zwaar belaste volkshuishouding. Wij mogen niet riskeren, dat wij op militair gebied de vereiste maatregelen nemen, terwijl tegelijkertijd een uitholling plaats vindt, met alle sociale gevolgen daarvan. Ook op het gebied van de militaire productie zowel voor eigen behoefte als voor die van de andere Pact-landen zal Nederland zich moeten inspannen.

Belasting en leningen

Voor de eerstkomende jaren is derhalve te rekenen met een extra uitgave van 500 millioen gulden per jaar boven hetgeen in uitzicht werd gesteld. Hieruit zal ook de burgerlijke verdediging moeten worden bekostigd. De kosten zullen voor ongeveer de helft uit belastingen en voor de helft uit leningen moeten worden verkregen. Het ligt in de bedoeling spoedig voorstellen in te dienen tot verhoging van de vennootschapsbelasting en de inkomstenbelasting naar maatstaf van de winst, van de omzetbelasting op minder noodzakelijke artikelen, van de omzetbelasting bij de groothandel en van de motorrijtuigenbelasting. Verder zal de mogelijkheid worden onderzocht van een overwinstbelasting, terwijl andere belastingen in overweging zijn. De begrotingen zullen voorts, zoals aangekondigd, met ongeveer 150 millioen gulden worden besnoeid.

Minder consumptie

In verband met de betalingsbalans betoogde dr Drees, dat drukking van het consumptiepeil noodzakelijk is. Sterke rantsoenering ligt, behoudens bijzondere gevallen, niet in het voornemen. Wel zullen sommige productievoorschriften worden gegeven. In overleg met het bedrijfsleven zal een verdere verhoging van de productie met kracht worden bevorderd.

Investeringen

Dr Drees behandelde vervolgens de inkrimping van de investeringen, die echter niet te ver mag gaan, willen wij de toekomst van het volk niet in gevaar brengen. Woningbouw is noodzakelijk en industrialisatie blijft geboden. Er zal een zeker evenwicht moeten zijn tussen de vermindering van de investeringen en van het verbruik. Het evenwicht van de betalingsbalans zal in het algemeen niet nagestreefd worden door het instellen van invoerrestricties. Het zal echter ook niet mogelijk zijn te ontkomen aan de noodzakelijkheid de prijsstijgingen op de wereldmarkt te doen doorwerken op bepaalde prijzen van levensmiddelen, die totnutoe door subsidies constant gehouden werden. Thans dreigen door de prijsstijging op de wereldmarkt de subsidies voor 1951 op te lopen tot 450 millioen gulden of meer. De regering acht algehele afschaffing op dit ogenblik niet verantwoord. Het totaal zal echter begrensd worden op 175 millioen. Om hamsteren en ongeoorloofde winsten te voorkomen is de regering genoodzaakt de grondstoffenprijzen vandaag reeds op een nieuwe basis vast te stellen. Dit brengt mee, dat de prijsverhogingen onmiddellijk van kracht kunnen worden. Over de sociale gevolgen zal de regering zo spoedig mogelijk overleg openen met de Stichting van de Arbeid. De regering vertrouwt, dat dit zal bijdragen tot handhaving van de goede verhoudingen in het bedrijfsleven. Men zal zich echter moeten realiseren, dat ditmaal volledige compensatie niet mogelijk is.

Nieuw Guinea

Ten aanzien van Nieuw-Guinea werd in de regeringsverklaring gezegd: „Bij de besprekingen over het ontwerp-program bleek, zoals te verwachten was, dat ten opzichte van het vraagstuk-Nieuw-Guinea, dat de directe aanleiding tot de crisis is geweest, meningsverschillen zijn blijven bestaan, die in de daarover gevoerde debatten in deze Kamer tot uiting komen. De regering acht een goede verstandhouding tussen Nederland en Indonesië van vitaal belang en zal het mogelijke doen om vruchtbare samenwerking te bevorderen. Zij betreurt het, dat in Indonesië het geschil over Nieuw-Guinea geacht wordt daarvoor een belemmering te zijn. Voor het ogenblik echter kan geen weg worden aangegeven, langs welke dit geschil op voor beide partijen aannemelijk wijze zou kunnen worden opgelost. Indonesië schijnt slechts hervatting van de besprekingen te wensen, wanneer het vooraf vaststaat, dat de souvereiniteit over Nieuw-Guinea aan Indonesië zal worden overgedragen. Het is duidelijk, dat de Staten-Generaal hervatting op die voorwaarde niet verantwoord achten en dat een kabinet, dat de steun van de volksvertegenwoordiging moet genieten, op deze grondslag niet zou kunnen worden gevormd. Onder de gegeven omstandigheden kan geen kabinet anders doen dan een afwachtende houding aannemen en de ontwikkeling op de voet volgen. Indien te eniger tijd het kabinet in verband met een belangrijke verandering in de omstandigheden zou menen een wijziging in de status van Nieuw-Guinea te gezien de unieke betekenis, welke deze aangelegenheid kennelijk voor de volksvertegenwoordiging heeft, het parlement vooraf in de gelegenheid stellen zijn mening hierover kenbaar te maken”.

Dr Drees besloot de regeringsverklaring: „De herinnering aan wat wij in de bezettingsjaren hebben doorstaan, moge ons volk opwekken en sterken, nu wij ons opnieuw hebben aan te gorden ter bescherming van onze vrijheid, volksaard en volksbestaan”.

EERSTE MINISTER VAN PERZIE VERMOORD. — Luitenant Generaal Ali Rasmara, de Eerste Minister van Perzië, werd doodgeschoten, toen hij in de Moskée van de Shah in Teheran een speciale godsdienstige plechtigheid bijwoonde. Vier kogels werden in zijn rug afgevuurd; de eerste trof hem in het achterhoofd en doodde hem op slag. De moordenaar en zijn medeplichtigen trachtten zelfmoord te plegen, doch werden door de politie gegrepen en gevangen genomen. Naar uit goede bron verluidt, was de premier verwittigd, dat er in de Moskée een aanslag op zijn leven beraamd werd, maar hij sloeg de waarschuwing in de wind.

Vóór Juli terug

Manchester. — Volgens de „Manchester Guardian” heeft de Bulgaarse legatie te Wenen de aldaar wonende Bulgaren geïnstrueerd vóór eind Juni naar Bulgarije terug te keren, zonder opgave van redenen.

Recht tot het hart

— De mens is een raadsel, waarvan God alleen de oplossing weet.

het nieuws van vandaag

Na zovele aspecten van het schoolruimteprobleem, die wij bespraken, dringt het zoeken naar de oorzaken, waaruit deze impasse voortkomt, zich op. Deze oorzaken zijn vele.

Reeds legden wij in verband met het bouwplan de vinger op het ontbreken van een concrete en heldere lijn, volgens welke het onderwijs-beleid gevoerd moet worden. Het urgentieplan, dat nu weer tot onmiddellijke handleiding zal gaan dienen, is een goed voorbeeld van de gewone gang van zaken: de ontwikkeling van ons onderwijs greep zo hals over kop om zich heen, dat de politiek van het betreffende departement tot nog toe weinig meer geweest is dan het vullen van de gaten al naar gelang ze ontstonden, niet een beheersing van de ontwikkeling, doch veel meer een gebondenheid daaraan.

Toen dan ook in de loop van de begrotingsbehandeling van het vorig jaar de noodzaak tot besnoeiïng zich voordeed, werd bij een eerste Nota van vermindering ƒ 494.580.— door het toenmalig kabinet Kwarts op de post Onderwijs besnoeid. Dit geschiedde nadat men er zich van overtuigd had, dat deze besnoeiïng, hoezeer ze ook in verband met een adequate uitbreiding van de onderwijsgelegenheid te betreuren was, de vitale noodzakelijkheden intact liet.

Later is echter door een tweede en derde Nota van vermindering tot een totaal bedrag van ƒ 1.100.000.— besnoeid op een begroting van ƒ 3.665.000.—. De lacune, die dit gelaten heeft, veroorzaakte een achterstand, die nu reeds meer dan ƒ 4.000.000 vereist, om te kunnen worden ingehaald.

Dit is de op zich zelf reeds weinig meer dan hopeloze opgave, waarvoor het Bestuur in dit jaar staat: waar het geld te vinden, dat de kinderen kan redden, van het niet zeer aantrekkelijke lot, met September op straat te moeten blijven staan. Maar wat nog hopelozer is, is het antwoord op de vraag: waar is het Bestuur?

Er is een kabinet, maar dat is demissionair en blijkens sommige van zijn gedragingen, zou men zeggen dat dit voor de leden betekent, dat ze het werk verder opschorten. Het Voorlopig Verslag op de Begroting is ingediend maar er komt geen Memorie van Antwoord, „want het kabinet is demissionair”. Mr I. C. De-

schoolruimte-probleem

brot heeft reeds in het begin van Februari tot het C.A.B. vragen gericht betreffende de alarmerende situatie van de schoolruimte, maar het antwoord komt, als wij wel zijn ingelicht hier op neer, dat voor het nemen van maatregelen verwezen wordt naar het nieuwe kabinet.

Voor een van de meest noodzakelijke scholen (Suffisant) heeft het R.K. schoolbestuur het geld om te bouwen. Het wil het Gouvernement hiermee helpen, wanneer het tenminst de verzekering kan krijgen, dat dit geld zal worden terugbetaald m.a.w. dat het Bestuur de bouw van die school en het besteden van het geld, dat er mee gemoeid is, billijkt. Deze verzekering is echter nog steeds niet ontvangen ....

Eerst moet er een Regeringsraad komen, die op het ogenblik om allerlei kleine partijpolitieke redenen niet ter wereld wil komen. Eerst moet de hele begroting behandeld zijn, omdat behandeling per hoofdstuk, waardoor Onderwijs voor zou kunnen gaan, dit jaar nog onmogelijk is. Eerst... ja wat moet er alles nog niet eerst geschieden, met alle struikelen en vallen, dat gebeurtenissen in ons Rijksdeel plegt te begeleiden, voordat er ook maar iets ter verlichting van deze noodtoestand gedaan kan worden?

De enige echter, die niet stil staat, die niet struikelt en valt, is de tijd. Het wordt September, en dat snel .... September met zijn onhoudbare toestand, om ons te leren, dat zelfbestuur gegeven werd aan mensen die nog niet allemaal weten, hoe voor zich zelf te zorgen ....

De Plaatsvervangers

Gromyko behoudt standpunt voor over nummeren van alinea's.

Parijs. — De plaatsvervangers van de ministers van buitenlandse zaken der Grote Vier hebben Vrijdag vier uur vergaderd, maar volgens een Britse woordvoerder werden er geen vorderingen gemaakt.

De Westelijken betreurden, dat de Sovjet-vertegenwoordiger Gromyko niet een verzoenender antwoord had gegeven op de Donderdag door de Westelijken ingediende nieuwe voorstellen. Gromyko critiseerde opnieuw de Westelijke voorstellen, welke, naar hij zei, ontwapening van Duitsland en vermindering van bewapening vermelden, maar deze punten zodanig begraven, dat zij hun essentie verliezen.

De Fransman Parodi diende een nieuw ontwerp van de Donderdag gedane voorstellen in, dat naar inhoud gelijk is, maar de oorzaken van de huidige internationale spanning opsomt in genummerde alinea's. Gromyko behield zich zijn standpunt voor.

Bezettingskosten verhoogd

Bonn. — De Westerse geallieerden hebben de nota van de bezettingskosten voor het komende belastingjaar aangeboden.

Het totaal bedrag beloopt 6.5 milliard mark; dit is 1.13 milliard meer dan het lopende jaar. Het nieuwe bedrag vormt 6.3% van het nationale Duitse inkomen.

Schumacher heeft naar aanleiding van de toeneming der bezettingskosten verklaard, dat de methode om de bezettingskosten te verhogen zonder verklaring van de toestand der Duitse financiën en de wijze, waarop de bedragen zullen worden besteed, zinloos en verbitteringwekkend is. Het was een aanduiding, dat het Duitse volk niet op basis van gelijkheid werd behandeld.

Zonder proces terecht gesteld.

Londen — Volgens Radio-Vaticana zijn in Albanië 40 R.K. priesters zonder proces terecht gesteld. De meeste levende priesters zouden zich in de gevangenis bevinden en alle bisschoppen zouden zijn geschorst of verdwenen.

Koreaanse Campagne

Verbondenen vuren met één batterij 144 raketten te gelijk.

Tokio. — Vrijdag is in het gebied van Hongtsjon voor het eerst een batterij raketgeschut in actie gekomen. Met één salvo werden 144 zeer explosieve raketten op een door de Chinezen bezette heuvelrug afgevuurd. Deze werd daarna zonder één schot door de verbonden infanterie bezet. Een andere top werd na artillerie-spervuur met hetzelfde gemak veroverd.

Het Amerikaanse achtste leger naderde Zaterdag, na nietkrachtige tegenstand over een front van 240 km te hebben overwonnen, een nieuwe communistische linie ongeveer 15 km ten Zuiden van de breedtegraad.

Men meent, dat de communisten voorbereidingen treffen om aan deze linie de laatste stellingen in Zuid-Korea te verdedigen. Men schat, dat duizenden communisten de hoge bergtoppen verdedigen, die het dal van de Imdjin beheersen. Dit ten Noordwesten van Seoel in Zuidwestelijke richting langs de breedtegraad lopende dal vormt een van de sterkste natuurlijke verdedigingslinies in Zuid-Korea.

Luchtactie

Duikbommenwerpers van de Amerikaanse marine hebben Vrijdag het laatste nog intact gebleven gedeelte van de Noord-Koreaanse spoorweg, die tussen de Mandsjoerijse grens en de Oost-Koreaanse haven Tsjongdjin loopt, stuk gebombardeerd.

Vloot bombardement

Tokio. — Een strook van bijna 100 km van de Oostkust van Korea tussen de 38ste en 43ste breedtegraad wordt beschoten door een aantal verbonden oorlogsschepen onder leiding van de „Missouri”.

Andere oorlogsschepen, waaronder de torpedobootjager „Evertsen” blijven de belangrijke haven Wonsan belegeren en beschieten. Nadat Donderdag een hevige beschieting plaats gevonden had, hebben luchtwaarnemers gemeld gezien te hebben, dat de bevolking met witte vlaggen wuifde.

Naar Korea

Den Helder. — De torpedobootjager „Jan van Galen” is vandaag uit Den Helder vertrokken om de „Evertsen” in de Koreaanse wateren te gaan vervangen.

Als de ziele luistert....

„Hosanna".

De wisselvalligheid van de volksgunst wordt wel nimmer markanter geïllustreerd dan door de snelle opeenvolging van Palm-Zondag en Goede Vrijdag en door de gebeurtenissen, die door beide namen gedekt worden.

Op Zondag een geestdriftige menigte, die zich zelf te buiten gaat met de dingen die haar blindelings opgetogenheid voor het grijpen vindt: de klederen, die zij draagt en de takken, die zij van de bomen rukt. En op de Vrijdag daaraan volgende diezelfde menigte en ze deinst niet terug voor het verschrikkelijkste wat een man kan worden aangedaan. Ze schreeuwt het zelfs met al de kracht, waartoe de passie in staat stelt, af over de man, die zij voor enkele dagen huldigde.

Dit zet ons wel te denken over het volk, dat Jezus redden kwam, voor wiens verlossing Hij zich reddeloos overleverde, voor wiens „geluk" Hij zich stortte in het grootste ongeluk.

Dit zet ons wel te denken over opbloeit, deze bloem die in één nacht van zo bekoorlijk tot zo weerzinwekkende veranderen kan.

de wisselvalligheid van de volksgunst, en meer nog over de bodem, waaruit deze giftige bloem

Dit zet ons te denken over de menselijke natuur, gelijk die door die menigte vertegenwoordigd wordt: hoe afschuwelijk die zich tonen kan door zijn kortzichtigheid, door zijn sensatielust. En wij vragen ons af, wat kàn het „geluk" zijn van die menigte? En kan dat „geluk" wel zo iets kostbaars zijn dat daar de prijs voor betaald moet worden, die op Goede Vrijdag werd neergeteld?

Dit zet ons wel te denken over de mens. En zou het wonderlijk zijn, wanneer andere gevoelens dan liefde ons hart vervulden? Geen haat, want dit is te klein om gehaat te worden. Geen sarcasme, want die is te vruchteloos tegenover het harde feit. Doch een verlangen naar afzondering uit zelfbescherming, als de enige wijze om zich te vrijwaren van de verschrikkelijke risico's, die men loopt wanneer men de armen voor de menigte opent?

Dit zet ons te denken over de mens en dit zet ons te denken over Jezus, die ook zijn peinzende blikken op de menigte heeft laten rusten. En zijn blikken schouwden zo diep.

Alleen dat Hij zich zelf niet heeft afgezonderd. Alleen dat het „geluk" van deze huilende volksmassa Hem meer waard was dan zelfbescherming, dierbaarder dan zijn eigen leven.

Wat is deze mens dan? Wat heeft Jezus daar dan in gezien? Wat kàn dat „geluk" zijn van een wezen, dat heden blindelings juicht en morgen even blind verderf schreeuwt. En hoe groot dit „geluk" onbegrijpelijker wijze ook moge wezen, hoe kon Hij het zo duurbaar willen voor deze kudde wolven, die Hem omringde: zo duurbaar, dat Hij er voor betalen wilde met het bloed, dat deze wolven zelf uit zijn lichaam dronken?

Dit zet ons te denken. Te denken ook aan het woord, dat Hij vroeger sprak in omstandigheden, die zoveel minder de diepte verrieden van de zin van dat woord: „Misereor super turbam, Ik heb medelijden met de schare".

Welk een diep woord was dat. En welk een diep vermogen: medelijden te hebben met zijn beulen, omdat zij beulen zijn en feit dat zij zijn beulen zijn ten spijt.

Als wij morgen „Hosanna" roepen, Jezus, O God, heb medelijden met Uw mens.

Doen we ons best om de eigen verantwoordelijkheid in alle omstandigheden te dragen:
SCHUIF UW VERANTWOORDELIJKHEID NIET AF .... OP ANDEREN.

Bond Zonder Naam.

PASSIE-AVOND.

Onze bekende déclamatrice Mej. Sterenborg deelde mede, dat er morgen, dus Zondagavond om half negen in de toneelzaal van Welgelegen een passieavond zal worden gehouden, waarop declamati en zang ten gehore zullen worden gebracht over het H. Lijden.

VERDIEPINGSBIJEENKOMST PADVIND(ST)ERSLEIDERS.

Naar wij vernemen zal morgen, Palmzondag, een Verdiepingsbijeenkomst gehouden worden voor alle katholieke padvindsters en padvindersleidsters en leiders. De bijeenkomst heeft plaats op Brakkeput Ariba. Alle katholieke leid(st)ers zullen aanwezig zijn om zich te bezinnen op Jezus' lijden. Hoofdaalmoezenier Van Moorsel zal een Lijdensmeditatie houden, Mej. Sterenborg zal enkele passie-gedichten declameren. Dit soort bijeenkomsten zijn in de katholieke padvindersbeweging van ons eiland geen novum en steeds zeer druk bezocht. Ze helpen jeugdleid(sters(die steeds zoveel aan anderen moeten geven, zelf op geestelijk peil te blijven. Ook morgen zal het zeker een zegenrijke scoutsmeeting worden. Aanvang half vier namiddag.

DE TJEM OP AVONTUUR.

U zult U wel afvragen of er nu niets meer komt van die vier avontuurlijke pioniers die verleden maand met het plan om van de Zomer naar Europa te gaan op de proppen kwamen. We kunnen U zeggen, in de krant zijn ze een poosje stil geweest, maar verder zijn ze heel hard aan het werk.

Om te beginnen zijn ze uitgebreid, er zijn er nog twee bij gekomen, n.l. Gladys Galmeyer en Carmen Zielinsky. Dan hebben ze nu een naam, zoals U boven reeds gezien zult hebben. *Tjem*, de eerste letters van de voornamen van de eerste vier meisjes. Om er een G en en C bij te doen werd hen een beetje te moeilijk.

Verder zult U wel denken, zijn ze hard aan het werk? Maar wat voeren ze dan uit? Nu, het eerste wat ze zullen geven is de uitvoering in ROXY, op 3 April. Dag en nacht werd hieraan gewerkt, met voor- en tegenspoed, met de spontane hulp van zoveel aardige mensen teveel om op te noemen. Toch willen zij U enig idee geven van wat U zo al te zien zult krijgen. Onder de vele nummers zijn er o.a. twee dansen o.l. v. Mevr. Estelle Debrot, een comedie o.l.v. de heer I. Yohai, U zult horen het orkest van Dr Elias, een Zuid-Amerikaanse dans die begeleid wordt door Leonard's Band, en zangnummers van de heren J. Marent en Ph. de Haseth, en nog veel meer. Wilt U dus hun mooie plan steunen, koopt U dan een kaartje en komt U dan een kijkje nemen. De kaarten zijn al in omloop. Behalve bij de *Tjem* zijn ze te krijgen bij verschillende leden van de padvinderij, La Maravilla, Boekhandel Salas, El Louvre en in Otrabanda bij La Bonanza. Het spreekt vanzelf dat ze hopen een volle zaal te krijgen.

En dan zijn ze nog niet uitgepraat, de toestemming tot het houden van een loterij is verkregen. Er zullen 600 loten á ƒ 3.00 worden verkocht met als prijzen: 1e prijs, een Philips Radio, 2e prijs, een Webster Long-playing pick-up, 4e prijs, een Delfts Blauw bord, en 5e prijs, een kist Whiskey. Deze prijzen werden zo uitgekozen omdat ze dachten dat ze wel bij iedereen in de smaak zouden vallen, en als iedereen zijn geluk nu eens beproeft dan zijn we allemaal gelukkig!

Men is overal in de wereld druk bezig met plannen maken voor de komende zomer. En zo zullen ook de 6 Curacaose pioniers met goede moed verder werken aan haar plannen en hopen U spoedig weer wat van zich te laten horen.

HARTELIJKE DANK.

Het Bestuur van de Stichting „Het Gebrekkige Kind" bevestigt hierbij de goede ontvangst van een geschenk in kinderspeelgoed van de heer H. C. Schuytenmaker van „Hecos" in de Madurostraat en van een aantal complete jaargangen Tom Poes weekblad. Namens de gebrekkige kinderen brengt het Stichtingsbestuur de gevers hartelijk dank.

ONZE REGERINGSRAAD

Gelijk bekend heeft de formateur Mr M. Derot gisteren de schriftelijke antwoorden ontvangen op het kabinetsvoorstel, dat hij eveneens schriftelijk aan de verschillende partijen heeft gedaan.

Dit voorstel zou naar men aan de koffietafel vertelt, de volgende namen bevatten:

Mr Dr da C. Gomez, W. R. Plantz, W. Lampe, dr C. Arends, mr S. W. v.d. Meer, J. H. Sprockel en N. Chumaceiro.

Op grond van de antwoorden, die de formateur ontving, zal hij moeten beslissen, of er aanleiding bestaat tot voortgezette pogingen in de richting, die hij met zijn voorstel insloeg.

De mogelijkheid schijnt te bestaan, dat de antwoorden niet allen zulk een mate van medewerking bieden, als nodig is om deze poging met succes te bekronen.

De complicaties, die hierdoor ontstaan zouden, zullen wellicht alleen door een zakenkabinet kunnen worden ontward.

Naar wij verder nog vernemen, hebben de partijen van het z.g. centrale blok, omvattende COP, Vogez en A.E.P. UNI en KVP, hoofdelijk medegedeeld, dat zij in principe bereid zijn mede te werken aan het voorstel van de formateur om te komen tot een Regeringsraad, welke steunt op een zo breed mogelijke basis.

De DP deelde in haar antwoord mede, dat zij eveneens in principe bereid is haar medewerking te verlenen, doch alvorens haar standpunt te bepalen, vroeg zij of de door de heer Debrot voorgestelde Regeringsraad een politiek kabinet was, en zo ja, waarom dan bijvoorbeeld niet meer rekening gehouden werd met de politieke partijen.

De UNA, met één vertegenwoordiger in de Staten, ziet zich een lid afgevaardigd in dit kabinet (Arends — red.), terwijl de PPA, die twee leden in de Staten heeft, niet vertegenwoordigd zou zijn in de Regeringsraad. Indien dit Kabinet géén politiek kabinet is, wenste de DP te weten op welk programma dit kabinet steunt, en zou gaarne nader ingelicht willen worden omtrent dit programma.

De NVP en de AVP hebben nog geen schriftelijk antwoord gezonden.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

Plato naar La Guaira, *City of Perth* naar Brisbane, *Gjertrude Bakke* van La Guaira naar Cartagena, *Del Sud* van Rio de Janeiro naar New Orleans, *Trujillo* van P. Cabello naar Las Piedras, *Miranda* van Las Piedras en *Paparo* naar Maracaibo.

OPLOSSING BOEKEN-WEEKPRIJSWINNAAR

Zoals men weet was aan de tentoonstelling *„Het Nederlandse Boek"*, welke door de N.V. Hollandse Boekhandel van 23 t/m 28 Febr. was georganiseerd in het Cultuurcentrum een prijsvraag verbonden. Hiervoor bleek een grote belangstelling te bestaan. Van de 435 ingekomen oplossingen waren slechts 22 oplossingen foutief. Uiteraard moest er geloot worden om de winnaars van de uitgeloofde prijzen aan te kunnen wijzen. Na loting dan bleek, dat de hoofdprijs (De Kleine Winkler Prins Encyclopedie) kon worden toegekend aan:

Pater H. Th. Willers O.P., San Mateo.

De volgende drie prijzen (boekenbonnen t.w.v. ƒ 10.—) zijn toegekend aan: Mevr. L. Meyboom Beukelman Mozartweg 20; Dhr. W. Kamps, Costa Firma; Mej. de Jonge Mozartweg 20;

De vijf boekenbons t.w.v. ƒ 5.— vielen ten deel aan: Dhr. F. B. M. Staarink, Costa Firma, Dhr. school; Mej. Viola Jesurun, Sta. Rosaweg Janboos 110; Mevr. R. Suter, Van Hobbeweg 4;

Er waren nog 10 andere boekprijzen welke werden gewonnen door: A. A. Halman, Tinis F. Kroon; Kapt. R. van Beek; A. J. Smits; Eudarie Brown; W. Tiisma; A. J. Pijpers; M. C. Taytel-Beaujon, 10e klas Wilhelmina; Ben Smit, Pietermaai 8a; Mej. ...baum; M. de Wit; W. Teerink.

De prijswinnaars hebben allen bericht ontvangen omtrent de gewonnen prijs en op welke wijze zij deze kunnen ontvangen. De vele nieuwsgierigen naar de juiste oplossing vinden deze hier:

De onderstaande boeken werden geschreven door:

Noorderlicht	Borderwijk F.
De Haneveertjes	Ooms J. W.
Lijmen — Het Been	Elsschot W.
De Nederlaag	Kossmann A.
Klopsymphonie	Eckeren G. v.
Te Land en te Water	Norel K.
De Eenzame	Werfhorst A. v.d.
Dorre Grond	Eysselsteyn B. v.
Truus de Nachtmerrie	Eyk H. v.
Poorters van Amsterdam	Koot T.

Van boven naar beneden gelezen vormen de beginletters van de auteursnamen het woord *Boekenweek.*

CURACAO

GOUVERNEUR PETERS OP ANTIGUA

Antigua. — Gouverneur Peters is heden met de „Van Speyk" op Antigua aangekomen voor een informeel bezoek aan gouverneur Kenneth W. Blackburne.

Mariniers naar de West

Amsterdam. — Met de „Boskoop" van de KNSM is een transport mariniers onder commando van kapitein W. Nauta naar de West vertrokken ter vervanging van de Landmacht. Het bestaat voor een deel uit milicens, die in Curaçao blijven tot het einde van hun diensttijd, voor een ander deel uit beroepspersoneel, dat twee jaar wordt gestationeerd.

Brandende kwestie

's-Hertogenbosch. — De opperbrandmeester C. Dorenbos van de brandweerdienst op Curaçao, die op verzoek van de minister van binnenlandse zaken een studiereis door Nederland maakt, bezocht heden de brandweerkazerne te 's-Hertogenbosch, waar een demonstratie gegeven werd, en voorts een zgn. sprinkler-installatie, welke bij brand automatisch in werking treedt.

Kort geding

's-Gravenhage. — Het kort geding van de militair J. van Os op Curaçao tegen de Staat der Nederlanden is voor een week uitgesteld in overleg tussen partijen.

De militair meent, dat zijn verbintenis bij de Koninklijke Landmacht ten onrechte is verbroken.

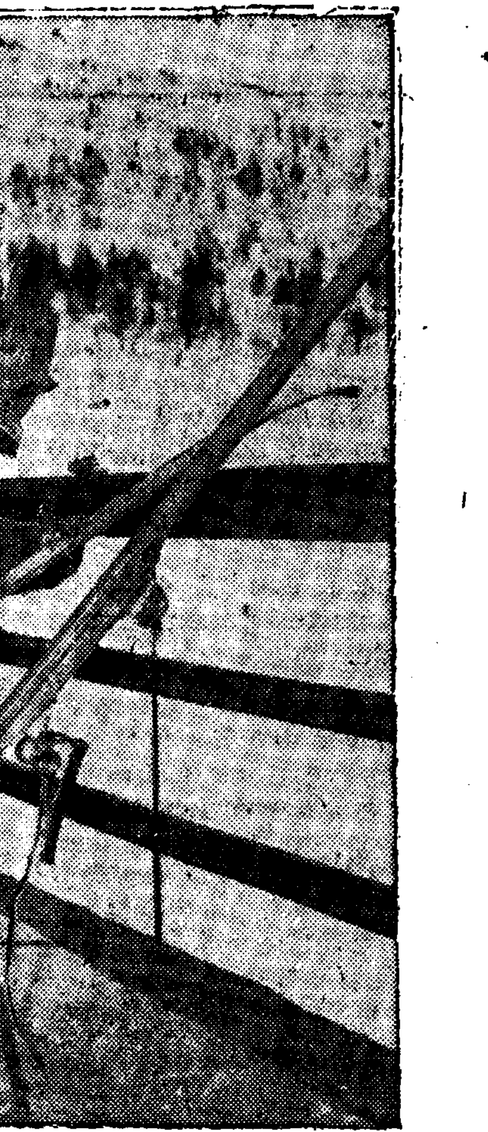
VERANTWOORDELIJKHEID.

Dit begrip is zo oud als de schepping. Van het begin af kreeg de mens verantwoordelijkheid te dragen, de een meer, de ander minder.

Maar ook van de eerste tijden af heeft de mens getracht er zich aan te onttrekken, de verantwoordelijkheid op anderen af te schuiven. Dit afschuifsysteem, deze vlucht voor de verantwoordelijkheid wordt wel eens *de kwaal van deze tijd* genoemd; misschien is het wel de kwaal van *alle tijden* geweest.

Wij hebben respect voor mensen van plicht, voor karakters die hun verantwoording beseffen onder iedere omstandigheid en ze, als de nood aan de man komt, niet afschuiven op anderen.

Ieder mens heeft zijn eigen verantwoordelijkheid: de arbeider en de werkgever — de juffrouw achter het loket en de chef van de afdeling. — de huisvader en de onderwijzer — de dokter en de verpleegster.

KLEUTERS OP SKI'S. — Geholpen door het gunstige terrein en de bijna voortdurende sneeuwval, zijn de kinderen in de Italiaanse Alpen grote ski-enthousiastelingen geworden. Pina Balbo hier bv. een kampioen in zijn groep, neemt het in de was zetten van zijn ski's niet zo ernstig als welke grote broer ook. Meestal zijn de pukken korter dan de ski's, waarop zij glijden, maar ze zijn desondanks uitstekende kenners van de sneeuwpaden, die duizenden meters boven de zee liggen.

overweegt thans een uitgebreid concert-tournée.

Commentaar op de Interimregeling

(van onze medewerker)

Artikelen over de Antillen, die in de Hollandse pers verschijnen worden gewoonlijk niet zonder meer door de Curaçaose pers overgenomen, doch één artikel over het opperbevel over onze strijdkrachten verscheen zowel in de „Amigoe" als in de „Beurs".

De bedoeling was waarschijnlijk, om in tegenstelling met art. 56 van de Interimregeling, dat luidt, dat de Gouverneur het opperbevel heeft over de hem ter beschikking gestelde krijgsmacht, een regeling te propageren, die men beter dacht.

Dit art. 56 valt echter in vier punten uiteen en bevat punten, die het duidelijk maken, dat de Gouverneur zich toch al aan den Haag te houden heeft. Zo o.v. het tweede lid van dit artikel:

„Hij oefent het opperbevel uit behoudens de administratieve betrekkingen van de krijgsmacht tot de ministeriële departementen en.... overeenkomstig de aanwijzingen des Konings".

Het is echter een kwestie, waar de leek zich beter buiten kan houden. We hopen echter, dat dit militair dispuut in pais en vree zal worden opgelost.

Het publiek dankt nu de hemel, dat de Interimregeling in art. 140 de benoeming van de rechters aan de koning overlaat. Zo hebben we tenminste kans op een integrale rechtspraak. We moeten niet afzakken naar het peil van een Zuid Amerikaanse Republiek, waar met geld iedere instantie kan worden omgepraat.

Er was op Aruba reactie tegen art. 83, waarin voorgeschreven staat, „dat de Staten vergaderen ter plaatse, waar de zetel der landsregering is gevestigd."

Er zouden ook op Aruba vergaderingen gehouden moeten worden. Het is bevreemdend, dat men nooit eerder op dit Art. gestoten is. Het telegram, dat over dit onderwerp naar Holland gezonden werd, kwam dan ook wel laat.

Vervolgens stuurden alle statenleden van Aruba (merkwaardiger wijze via de Gezeghebber) een telegram naar den Haag, waarin ze op grond van art. 100 om de vorming van een Beroepsraad vroegen.

Art. 100 luidt:

„Indien de belangen der eiland gebieden dit zouden blijken te vorderen worden bij algemene maatregel van bestuur regelen gesteld omtrent de gevallen, waarin, desverzocht, de vaststelling van een door de Staten goed gekeurde ontwerp landsverordening niet zal geschieden dan na goedkeuring van een in die algemene maatregel aan te wijzen instantie".

Het is alweer enige jaren geleden, dat de heer J. v. Toorn voor de St. Thomaskring een rede hield over de autonomie van de gemeenten in Nederland. De praktijk, die blijkens deze rede daar gevolgd wordt, zou in de toekomst ook voor de **gemeenten Aruba** en **Curaçao** van nut kunnen zijn.

Er waren mensen, die wilden weten, of de invoering van zoveel Papiamentse cursussen en de gelijkstelling van de onderwijsacten iets te maken had met de Interimregeling. Het antwoord hierop moet zijn: daar staat niets over in de Interimregeling, maar het zijn tekenen des tijds. En die moet men leren verstaan!

Ondanks de kabinetscrisis in Holland heeft de West Indische afdeling van Overzeese Rijksdelen haar werk onafgebroken voortgezet en kwam de eilandregeling af uit kracht van de Interimregeling. Nu wordt er haast gemaakt met de verkiezing voor de eilandenraad, doch ook hier steekt de partijpolitiek weer het hoofd op.

Mogelijk bij gebrek aan copie drukte de „Organo di obrero" nog eens de speechen af, uitgesproken bij gelegenheid van de invoering van de Interimregeling..

Onder de oude staatsregelingen telden de Staten een aantal benoemde leden, waaronder bijna traditioneel ook een vertegenwoordiger van de C.P.I.M.. Nu werd zulk een vertegenwoordiger buitengewoon lid van de raad van advies. Een logische voortzetting van een traditie.

KAMPIOENSPRONG. — Sepp Kleist van Partenkirchen maakt een vliegende sprong en wint het ski-kampioenschap van de Duitse Alpen, dat te Garmisch omstreden werd.

KIPPENPOOT VAN DIOR. — De „kippenpoot"-mouw is overheersend in de collectie van Dior voor de lente van dit jaar. Hij wordt gebruikt aan een verkorte kocloe-jas. Uitgevoerd in orchidee-roze zij, wordt hij gedragen over een geheel effen zwart wollen japon.

Suriname onder de loupe

Dr. a Campo bespreekt agrarische mogelijkheden en een drietal plannen

Hieronder volgt de (enigszins bekorte) rede, die dr a Campo te Wageningen heeft uitgesproken ter gelegenheid van de herdenking van de stichtingsdag van de Laudbouwhogeschool.

De agrarische mogelijkheden in Suriname

Spreker begon met erop te wijzen, dat Suriname eens werd beschouwd als het overzeese gebied, dat de beste vooruitzichten bood.

Voor een dergelijke visie was toentertijd, in de tweede helft van de 18e eeuw, alle aanleiding, als men in aanmerking neemt, dat bijvoorbeeld in de periode van 1750 tot 1755 de uitvoer van Suriname een waarde van 265 millioen gulden vertegenwoordigde. In hoofdzaak betrof deze uitvoer de productie van ruim 600 plantages; suiker, koffie, indigo, katoen en cacao.

Een eeuw later was de situatie wel zeer grondig gewijzigd. De kentering, die deze op goedkope slavenarbeid berustende arbeid ondervond, zette in de zeventiger jaren in en is heden nog nauwelijks tot stilstand gekomen. Van de ruim 600 plantages zijn er nog enkele tientallen over, die een kwijnend bestaan lijden. Inclusief de inmiddels opgekomen klein-landbouw, die geleidelijk aan de groot-landbouw in betekenis heeft overvleugeld, is volgens de officiële cijfers thans niet meer dan 30.000 ha in cultuur, een cijfer, dat naar sprekers gevoel nog enigszins aan de optimistische kant is.

Van de nog resterende landbouwbedrijven worden slechts enkele op enigszins moderne wijze beheerd. Dit brengt met zich mede, dat het aanwezige statische materiaal met enige voorzichtigheid moet worden gehanteerd. De in- en uitvoercijfers kunnen dan ook in het algemeen betrouwbaarder worden geacht dan de officiële gegevens over beplante oppervlakte en productie. Zij zijn evenwel voldoende, om een indruk te krijgen van de orde van grootte, waar het hier om gaat. Zo kunnen wij uit het Surinaams verslag 1945 opmaken, dat in dat jaar de resten van de groot-landbouw, de koffie- en suiker-plantages, een oppervlakte van ruim 7.000 ha in cultuur hadden, met een arbeiderstotaal van rond 2500 man. Deze cijfers komen ongeveer overeen met die van een enkele vooroorlogse oliepalmonderneming van Sumatra's Oostkust.

Ook de kleine landbouw, hoewel geleidelijk in betekenis toenemend, heeft naar Nederlandse en Indische maatstaven beoordeeld, nog betrekkelijk weinig te betekenen. Met een totaal areaal van ruim 18000 ha bedroeg, om zich tot het belangrijke product te bepalen, de productie in genoemd jaar niet meer dan plus minus 58.000 ton padi.

Niettemin is spreker de overtuiging toegedaan, dat de economische ontwikkeling van Suriname als van elk ander tropisch land, haar grondslag zal moeten vinden in de landbouw.

Aangezien de eigen praktijk zich speciaal op het terrein van de grote landbouw heeft bewogen, is men geneigd te rade te gaan bij de ervaring van een overeenkomstige bedrijfsvorm. De 7.000 ha, nog verdeeld over enige tientallen ondernemingen bieden hiervoor weinig perspectief. Wanneer men dan ter plaatse nog de weeg- en meetinventaris inspecteert en de administratie even voorziet, komt men spoedig tot de conclusie, dat de plaatselijke ervaring niet groot kan zijn.

Wij hebben — aldus spreker — in Suriname een gegeven milieu, waaraan wel het een en ander te wijzigen is binnen economisch mogelijke grenzen maar dat toch zeer beperkend is voor de landbouwmogelijkheden — evenals overal ter wereld.

Geografisch is dat milieu gunstig; gelegen in het centrum van de Nieuwe Wereld, doorsneden door trotse stromen, haaks op de kust en, wat zeer zeldzaam is, ook evenwijdig aan de kust. Deze stromen zijn diep het binnenland in bevaarbaar tot de vallen, welke ruwweg geschat op 75 km. van de kust gelegen zijn.

Tot nu toe is deze kuststrook de enige, die voor landbouw in aanmerking komt. Zeer gunstig is uit transportoverwegingen de situatie in deze kuststrook. Kleine zeeschepen, welke over de banken vóór de kust binnen varen, kunnen deze kuststrook bestrijken. Het is bepaald een frappant gezicht, wanneer men op de Cotticà-rivier een bauxietschip ontmoet.

Bodemkundig verdeelt men deze kuststrook in de jonge en oude kustvlakte. De jonge kustvlakte bestaat uit zeer zware zeeklei met een hoog percentage afslibbare delen, hier en daar doorsneden door zand- en kalkrotsen, welke bij hoog water nog net niet onder water komen, zoals de rest van het gehele terrein. Op deze gronden liggen langs de rivieren de oude plantages, welke, wanneer zij op lozing zijn, bij laag water het overtollige water kunnen afvoeren. Indien men de waterstand in de hand weet te houden, is deze jonge kustvlakte zeer vruchtbaar. Met het oude systeem van afwatering was dit echter maar matig het geval.

Wil men de waterstand op deze gronden werkelijk kunnen beheersen, dan zijn zeer kostbare werken nodig. Behoudens enkele gunstige situaties bestaan deze uitsluitend uit inpoldering en bemaling.

Het spreekt vanzelf, dat dergelijke maatregelen tot zeer kapitaal-intensieve bedrijven leiden.

De oude kustvlakte bestaat uit lichtere gronden tot nagenoeg zuiver kwartszand toe (vliegveld Zanderij). Hierin zijn tal van nuances. De waterkundige toestand is aanmerkelijk beter, doch de vruchtbaarheid vermoedelijk ook aanmerkelijk minder. Bekend is over deze gronden nagenoeg niets positiefs. Het Lelydorpplan beoogt mede de nodige relaties tussen deze gronden en diverse gewassen vast te stellen.

De gronden boven de vallen zijn, voorzover spreker heeft kunnen waarnemen — laterietgronden, die, wanneer de terreinen ontsloten zijn, een nieuw hoofdstuk aan de bodemkunde van Suriname zullen kunnen toevoegen. Tot nu toe weet men niet meer, dan dat hier en daar de grondjes der bosnegers een redelijke mogelijkheid voor landbouw bieden.

Economisch milieu

Het economisch milieu was tot nu toe voor de ondernemers het zwakke punt van Suriname. De bevolking is zeer klein; nog geen 200.000 zielen in een dergelijk land is zeer gering

Afzet op enige schaal aan eigen land is daardoor nagenoeg niet te verwachten, hoewel op dit gebied wel beperkte mogelijkheden bestaan (Lely-dorpplan).

Arbeidskrachten zijn in een dergelijk land uit de aard der zaak zeer beperkt, doch door de nog beperkter arbeidsgelegenheid, die er momenteel is, komt men tot de paradoxaal klinkende conclusie, dat er nog een zekere overbevolking is. Feit is evenwel, dat de arbeids-intensieve cultures, die niet gemechaniseerd kunnen worden, voorlopig voor Suriname niet in aanmerking komen. Er bestaat tal van immigratie-plannen, doch ik betwijfel, of men er in zal slagen door invoer van paupers, die niets bezitten dan hun handenarbeid, de plantages weer tot bloei te brengen. De begrippen koelie en „cheap labour" behoren tot de historie.

Ook de kapitaalmarkt is in Suriname niet zeer hoopvol om met eigen middelen het land op te bouwen tot grotere bloei. Wanneer men weet, dat de totale inkomstenbelasting plm. twee millioen bedraagt, dan mag er nog wel wat in de traditionele kous zitten, doch het is te enenmale onvoldoende om het land op te bouwen.

Tenslotte kan als merkwaardigheid nog vermeld worden, dat nagenoeg alle gronden, die voor plantages in aanmerking komen, reeds onder een of ander eigendomstitel in handen zijn van mensen, die veelal niet weten, dat zij deze rechten hebben. Dit neemt evenwel niet weg, dat een argeloos man, die meent, dat hij zomaar beginnen kan met het opnemen van de boel, een vrij onaangenaam proces kan wachten.

Het biologisch milieu staat ook wel in een kwade ruik. Steeds wanneer men met cultuurmagnaten over Suriname spreekt, stuit men op de uitdrukking „Ja, maar de ziekten, die in de gewassen voorkomen", enz.

Wij hebben reeds gezien, dat de plantages, ook al zijn zij zogenaamd op lozing, toch niet geheel en al het water in handen hebben, met het gevolg, dat de gewassen een heel grote kans hebben physiologisch verzwakt te raken, wat weer aanleiding kan geven tot groter vatbaarheid voor aantasting door ziekten. De aanleiding is een onvoldoend aangepast milieu voor een bepaald gewas. Wie onbevooroordeeld door het land reist, krijgt wel de indruk, dat het met die ziekten nog al losloopt, en dat er in de litteratuur vrij lichtvaardig over geschreven is.

Overigens is het niet te verwonderen, dat in een land als Suriname, waar de landbouw zo verwaarloosd is en aan de plantenziekten-bestrijding niets, maar dan ook niets gedaan wordt, de biologen in een dorado zijn voor het opsporen van plantenziektenleven.

Een heel andere kwestie is, of de landbouwkundige zich daardoor moet laten afschrikken. Naast de verbeteringen aan het milieu kent de landbouwkundige nog het begrip resistentie gewassen. Want in wezen is de landbouwtechniek een aanpassing van organisme en milieu.

Tenslotte moet nog vermeld worden, dat Suriname gezegend is met een voor tropische landen vrij gunstige regenval, die zeer veel overeenkomst heeft met die van Sumatra's Oostkust, het bloeiende cultuurgebied van Indonesië.

Overzien wij nu geheel de kustvlakte van Suriname als milieu, dan kunnen wij, aldus spreker, enige algemene wenken geven.

Voor de jonge kustvlakte geldt: inpolderen en het water volkomen beheersen, dus zeer kapitaalintensief, zoals voor de oliepalm op Sumatra's Oostkust, waar het parool was „hoog op, of thuis blijven", dan wel een minder kapitaalintensieve cultuurvorm toepassen en, zoals de oude plantages, werken met organismen, die niet physiologisch geruïneerd worden en in dat milieu thuis horen.

Spreker denkt hier aan het cultiveren van de oliehoudende gewassen (palmen), die in deze streken van nature voorkomen. Met selectie en veredeling is hier mogelijk heel wat te bereiken.

Op de oude kustvlakte kan momenteel nog geen landbouw aanbevolen worden. Men weet er nog niets van. Het Lelydorp plan zal antwoord moeten geven op de vraag, welke gewassen op bepaalde grondtypen een kans hebben. En hier mogen we wel de beperkende bepaling aan toevoegen, dat dit in de eerste groep van decenniën nooit arbeidsintensieve cultures mogen worden. Geheel machinaal te drijven cultures maken daar wellicht een goede kans. Gezinslandbouw van kleine zelfstandige boeren met grote risico-verdeling lijkt spreker voorlopig de meest aangewezen vorm.

Drie plannen

Door het ter beschikking komen van goede, ervaren krachten uit Indonesië was het mogelijk op zeer korte termijn, na voorafgegane studereizen door Suriname, een drietal plannen aan de overheid aan te bieden, die alle drie in uitvoering zijn.

Het Noord-Nickerie-plan in de jonge kustvlakte, tot stand gekomen na een studiereis van een commissie onder leiding van prof. ir Eysvoogel met de heren ir Van Beukering en ir Verhoog. Op zeer korte termijn kwamen deze tot de conclusie, dat ten Noorden van de Nickerie-rivier een geschikt milieu werd aangetroffen voor de cultuur van rijst en tweede gewassen.

Geografisch is dit milieu al **bijzonder gelukkig** door het feit, dat zeeschepen van 3.000 ton tot aan de Maratakka-monding kunnen varen en in die monding kunnen omkeren. Dit heeft het grote voordeel, dat het product, indien het in voldoende hoeveelheid wordt geproduceerd, zonder kosten van de onderneming naar de haven (die eidert al gauw 20% van de kostprijs zijn) kan worden vervoerd.

Bodemkundig is het milieu zeer gunstig voor de rijstcultuur, omdat zelfs met de methodes, die momenteel door de bevolking worden toegepast, zeer hoge producties per ha verkregen worden.

In het jaar 1948 was de productie van 18.257 ha niet minder dan 58.395 ton padi, of 3198 kg per ha.

Het is te verwachten, dat door selectie, betere waterbeheersing en betere verzorging van het gewas, deze producties aanmerkelijk verhoogd kunnen worden, zodat er geen twijfel aan mogelijk is, dat landbouwtechnisch deze gronden zeer geschikt zijn voor rijst. Op een kwade dag is er twijfel gerezen, en het is spreker niet bekend, wie deze twijfel het eerst heeft uitgesproken, aan de mogelijkheid van soja als tweede gewas. Ter geruststelling kan spreker meedelen, dat in Februari van dit jaar ir Staf en hij een zeer goed sojagewas in de Prins Bernhardpolder bewonderd hebben.

Aan plantenziektenbestrijding is men in Suriname nog niet toe gekomen — althans op enige schaal — het ligt evenwel in de bedoeling van de **stichting Machinale Landbouw Suriname** tijdig een phytapatholoog naar Suriname te zenden om een en ander te bestuderen, zodat bestrijding misschien al mogelijk is alvorens grote schade is veroorzaakt.

Ware het niet mogelijk met machines al het werk voor de rijstcultuur te doen, zoals grondbewerking, zaaien, sproeien en fungicides en insecticiden, onkruidbestrijding en oogsten, dan was in deze streek benoorden de Nickerie-rivier niet aan rijstcultuur op grote schaal te denken door de afwezigheid van arbeiders. Voor de ontginningswerkzaamheden zijn tot nu toe voldoende mensen uit het dis-

VOORHEEN EN THANS. — Lauritz Melchior, uit de tijd van zijn debuut in Amerika — in het Metropolitan Operahouse, New York, op 17 Februari 1926 — en thans. In deze 25 jaar verwierf Melchior zich praktisch het monopolie op het gebied van Wagners opera's. Hij heeft 220 maal de Tristan gezonden; 177 maal de Walkueren; 144 maal Tanhauser; 128 maal Siegfried; 107 maal Gotterdaemmerung; 104 maal Lohengrin en 80 maal Parcival. Hij

Wegens dreigende papierschaarste zien wij ons tot ons leedwezen verplicht ons bijblad van Woensdag en Zaterdag tijdelijk op te schorsen, totdat de vooruitzichten, die in verband met de wereldspanning zo donker geworden zijn, de publicatie weer toe laten.

De „Kaper van Nantes" zullen wij met ingang van Maandag als feuilleton voortzetten.

Wel en wee in het huwelijk

H. W. Agterof pr.

Mannen zijn heel anders dan vrouwen. Met een oneindige wijsheid heeft God dit verschil uitgedacht en bewerkt. Door dit grote verschil staan zij niet tegenover elkaar, maar kunnen zij elkander aanvullen en vervolmaken. Als men zich hiervan goed bewust is, kan men zich veel gemakkelijker aanpassen aan elkanders verwachtingen beantwoorden en aldus het huwelijk gelukkiger maken.

Over het algemeen kan de man gemakkelijker dan de vrouw werken met zijn verstand en wil. De man mist echter dat fijne aanvoelingsvermogen waarover de vrouw veel beter beschikt. Een man gaat op in zijn werk en in zijn zaken, hij denkt er aan, hij droomt er van. In de wittebroodsweken is hij een beetje uit het veld geslagen en door zijn liefde en verliefdheid wat verstrooid, maar dat duurt niet lang; heel spoedig is hij weer door zijn werk in beslag genomen. Vandaar kan de man niet uitsluitend en alleen aan zijn vrouw denken en aan haar kinderen. Het moet haar niet zo erg verwonderen, wanneer hij bij een bepaalde gelegenheid eens vergeet een bloempje voor haar mee te brengen. Het is toch op slot van rekening voor het welzijn van vrouw en kinderen, dat hij zich zo uitslooft in zijn zaken, dat hij de fijne attenties misschien wel eens vergeet. Als de vrouw dit goed in het oog houdt, zal zij dit weten te waarderen en niet telkens de vergelijking maken met de eerste zes weken van haar huwelijk en de pijnlijke vraag stellen „houdt hij nu nog wel zoveel van mij als toen?"

Zij zal zich niet verbazen, als de man 's avonds zo verdiept is in zijn krant, dat hij niet eens hoort, wat zij zegt; niet eens bedankt, wanneer zij hem een kop koffie voorzet.

BEDENK OOK EENS:

In zijn hart stelt hij dit alles op hoge prijs, al laat hij het uiterlijk niet altijd merken. Na zijn zware dagtaak heeft hij de lieve zorgen van een vrouw nodig.

Door zijn rustig overleg en vastberadenheid kan de man gemakkelijk beslissingen nemen en bevelen. Daarom moet de man zich oefenen in zelfbeheersing en nederigheid; anders komt hij tot heerszucht en wordt hij een despoot, hij zou dan als een commandant zijn opvattingen en inzichten als een wet van Meden en Perzen voorschrijven en geen gedachtenwisseling en overleg met zijn vrouw toelaten.

Door zijn overleg en flink optreden is de man in staat om het hoofd van het gezin te zijn en kan de vrouw zich veilig voelen onder zijn leiding. Als de man met liefde deze leiding geeft, zal de vrouw, die van nature graag leiding aanvaardt, ook gehoorzaam zijn met liefde. Wanneer de vrouw iets van haar man gedaan wil krijgen, moet zij tegenover hem niet mannelijk, maar vrouwelijk optreden, d.w.z. niet met kracht, maar met zachtheid, tederheid en geduld. De man moet minstens de indruk hebben dat hij kan zeggen, hoe hij het wil hebben; als hij het gevoel maar heeft, dat hij de baas is, is hij tevreden. (Natuurlijk mag de vrouw deze tactiek alleen gebruiken voor een goede zaak!)

trict aangevoerd kunnen worden.

Dit Noord-Nickerie-plan is een zeer kapitaalintensief plan, hetgeen met zich meebrengt dat de optimale grootte bij plm. 1000 ha. ligt.

De bedoeling is nu het terrein in te delen in boerderijen van 72 ha. netto. bestaande uit zes kavels van 200 bij 600 meter. Deze afmetingen zijn in de Prins Bernhardpolder doelmatig gebleken.

Deze boerderijen zullen haar product zo van de maaidorser over de kanalen naar de centrale fabriek zenden, waar alles geschoond, gedroogd en verder verwerkt kan worden.

De boeren zullen zich moeten schikken in coöperatief verband. Dit is absoluut nodig om met een minimum aan menselijke arbeid toe te komen.

De boerderijen worden bestemd voor Hollandse boeren. Het wordt wel eens betwijfeld, of een Europeaan in de tropen handenarbeid kan verrichten, nodig voor de werkzaamheden in deze bedrijven. Het is daarom een absolute eis aan de stichting Machinale Landbouw Suriname, alles wat enigszins mogelijk is machinaal te doen en de handenarbeid van de boeren tot een minimum te reduceren. Dat dit tengevolge heeft, dat de boer in geschakeld wordt in een industrieel raderwerk en dat hij daardoor een deel van zijn zelfstandigheid moet prijs geven, spreekt wel vanzelf. Een behoorlijke dosis aanpassingsvermogen zal daarom van de boeren gevraagd worden.

Het Lelydorp-plan

Op de oude kustvlakte is het **Lelydorp-plan** ontworpen en uitgewerkt door ir Langguth Oliveira, onder wiens beheer nu ook de plannen worden uitgevoerd.

Het doel van het Lelydorp-plan is drieledig:

a) de voedselvoorziening van Suriname, vooral Paramaribo, completeren; door ir Perk is een studie gemaakt van de voeding van de Surinaamse bevolking. De tekorten, die daar geconstateerd worden, kunnen nu in het Lelydorp-plan geproduceerd worden. Vooral groenten en dierlijk eiwit zijn van groot belang.

b) door de gunstige ligging van Lelydorp kan hier een poging aangewend worden om een deel der bevolking, die daar eventueel voor voelt, terug te brengen naar de landbouw. De voorspellingen hierover lopen nogal zeer sterk uiteen. Hoe dit ook zij, er wordt nu tenminste een kans geboden om behoorlijke bedrijven te krijgen.

Het plan in uitvoering zal een 150-tal kleine bedrijven van gemiddeld 16 ha. oprichten, zodat er ook bedrijven van 8 ha. en van 24 ha. in voorkomen. Kleine zelfstandige boeren kunnen hier in gezinsverband een zeer behoorlijk bestaan vinden.

Er is gestreefd naar een zo groot mogelijke risico-verdeling op alle bedrijven. Het gevolg is, dat zeer gevarieerde arbeid verricht moet worden en de eentonigheid van het eenzijdige plantage-werk verdwenen is. Een nadeel is natuurlijk, dat steeds meer voorlichting zal nodig zijn, een bezwaar, dat niet zo heel zwaar mag wegen, aangezien men reeds denkt aan het oprichten van een eenvoudige landbouwschool op het terrein van het Lelydorp-plan.

c) Een derde doelstelling is van geheel andere aard. De gronden van Lelydorp en omgeving zijn, evenals de andere gronden van de oude kustvlakte, een staalkaart van grondtypen. Wij hebben reeds gezien, dat op deze hogere gronden vermoedelijk veel minder kapitaalintensief gewerkt kan worden dan in de jonge kustvlakte. Tot nu toe weet men van de mogelijkheden op deze gronden niets of niet veel: hier en daar is een grondje, of een rentenier heeft er een lommerrijke tuin met van alles en nog wat, maar ervaringsgegevens zijn er niet. Wel is pater Alberingh een twintig jaar geleden op een groter terrein een landbouwbedrijf begonnen, maar „sans le sou" gestart en uit de aard der zaak niet met uitsluitend economische overwegingen. Deze geleerde — hij heeft een heel dikke encyclopaedie geschreven over de Indianen — heeft de landbouw op Lelydorp moeten leren en zonder leermeesters. Er zitten in dit bedrijf elementen, die ons goede hoop geven, aldus spreker, dat de gronden van Lelydorp mits goed behandeld en vakkundig bemest, tot behoorlijke resultaten kunnen leiden.

Spreker denkt hier vooral aan cultures, die nagenoeg geheel machinaal gedreven kunnen worden. Een van deze cultures is zeker grasland en veeweide, maar van gras is in Suriname nooit een behoorlijke studie gemaakt; de stichting Machinale Landbouw Suriname stuurt dan ook binnenkort een landbouwkundig ingenieur, die zich op grasland gespecialiseerd heeft, uit om deze zaak te bestuderen.

Tenslotte iets over de oude plantages. Het zou een zegen voor Suriname kunnen zijn, wanneer deze weer tot bloei konden komen. Door middel van immigratie en hoop op „cheap labour" acht spreker de kans niet groot.

Wat er nu wel mee gebeuren moet, zullen wij trachten op te lossen op de **onderneming Slootwijk**, die, evenals het Lelydorp-plan, door de stichting Machinale Landbouw Suriname voor het Welvaartsfonds zal beheerd worden.

Momenteel is daar nog niet veel over te zeggen, omdat de beheerder, ir M. Lobato, pas naar Suriname vertrokken is.

Geen speculaties met mensen

Spreker eindigde aldus:

„Wij zijn genegen te experimenteren op diverse gronden met diverse organismen en met alle handmachines; maar wij zijn niet bereid om te experimenteren met mensen.

De aandrang van bepaalde zijden om maar zo spoedig mogelijk boeren, die hier de schepen achter zich verbranden, naar Suriname te dirigeren, acht ik zonder meer misdadig.

Alleen dan wanneer zorgvuldig vergaarde ervaring bewezen heeft, dat boerengezinnen er zullen slagen, gaan wij over tot het advies: verkoop hier uw boerderij en ga naar Suriname.

Voorlopig zullen wij jonge boeren, die hier nog geen bedrijf hebben, in dienst nemen van de stichting Machinale Landbouw Suriname en hun de kans geven te pionieren zichzelf een oordeel te vormen over het al of niet een bedrijf op eigen risico in Suriname te beginnen.

Chaja Goldstein's persoon en Kunst opvatting

In een vorig artikel meldden wij het optreden van Europa's beroemde „Singing Mime" Chaja Goldstein te Oranjestad op 26 Maart as. in de Sociedad Bolivariana, te Willemstad op 27 Maart in de Stadsschouwburg en in de Sociëteit Asiento op 28 Maart. De opvoeringen hebben plaats onder de auspiciën van de Kunstkringen op beide eilanden, resp. van de Vereniging van Geëmployeerden der Koninklijke Shell.

Chaja Goldstein werd geboren in een Russisch-Pools stadje, daar ontving zij ook haar eerste impressies voor de kunst, die haar later beroemd zou maken. In dit stadje Rijpin, daar, in de beslotenheid van het Ghetto en van het Joodse familieleven, zong alles en iedereen. Daar leerde zij zingen. Voor haar betekent de kunstenaarstrouw, trouw aan kinderlijk gevoelsleven, het steeds opnieuw beleven van die muziekbron. Haar eigen kunstenaarschap valt door innerlijke noodzaak samen met het zingen van haar volk, haar kunst is volkskunst en die volkskunst haar kunst. Ook nu nog staan op haar programma liedjes, die zij van haar Moeder leerde. Haar kindzijn ligt achter haar, zij is nu Chaja Goldstein en daardoor zingend van het grote leed en het grote verlangen namens millioenen.

Als jong meisje trad zij op in de „Kaftan", een klein Joods theater in Berlijn. Zij zong daar, zoals haar dat thuis geleerd was, pas later heeft men haar verteld, dat dit „kunst" was.

Wat is haar muziek? Het is de zielsmuziek van haar volk, die haar doet zingen, zij mag het haar muziek noemen, al kan van sommige melodieën de vinder met name wel worden genoemd. De vinders van deze melodieën scheppen opnieuw terwijl zij zingen, zij geven zo mee, hoe het grijze verleden en zij zijn mede de tolk van de gekwelde ziel van dat grote oude volk.

Meer dan 300 jaren was de stad Amsterdam een belangrijk middelpunt van het Joodse culturele leven. Chaja Goldstein kwam er in 1932 als een onbekende vreemdelinge, zij vond er een groot begrip en een warme belangstelling voor haar persoonlijke Joodse kunst. Vanuit Amsterdam veroverde zij de andere grote Europese hoofdsteden, vooral te Parijs had ze succes en een tournee door geheel Indonesië in 1939 leverde in de pers een groot aantal enthousiaste commentaren.

Er gaat van Chaja Goldsteins talent tot uitbeelden een suggestieve kracht uit, zij geeft met een enkel mimisch, scherp gebaar een raak, naar het leven geëtste schets van een markante persoonlijkheid, wat een auteur doet met een woord uitbeelden, vertolken, omlijnen etc., doet Chaja Goldstein met haar dansen en voordrachten. Zij „spreekt" aldus een taal, die iedereen verstaat.

Er is iets van tedere en verrukkende een-voud, iets van ongerepte natuur, iets ook van sterke overtuiging, dat onmiddellijk tot het hart spreekt.

Een grootse afscheidsavond werd haar bereid, toen ze in 1948 naar de Nieuwe Wereld vertrok, waar zij opnieuw grote belangstelling trok voor haar kunst. De New York Times spreekt van „Remarkable magnetism and charm", de New York Herald Tribune van „Tumultous in feeling ... acute characterization".

Van haar aanwezigheid in New York hebben de Curaçaose en Arubaanse Kunstkringen gebruik gemaakt om haar uit te nodigen voor een korte tournee door de Ned. Antillen. Zij reist met haar pianist Carl Mosbacher. De eerste avond zal op Aruba gegeven worden in de Sociedad Bolivariana op 2e Paasdag 26 Maart. De kaartvoorverkoop vindt plaats aan de bekende adressen. Ieder, die vooraf een kaartje koopt ontvangt een genummerd plaatsbewijs, dat recht geeft op een gereserveerde stoel. Het restant van de kaarten zal op de avond van de opvoering aan de zaal worden verkocht.

In Willemstad vindt de opvoering plaats in de Stadsschouwburg. Kaartverkoop zoals gewoonlijk in El Louvre en in de boekhandel Salas.

KIND VAN DE WOESTIJN — en van Nancy, de 22-jarige kameel uit de diergaarde van San Francisco, die haar dochter van enkele uren leert, hoe te poseren voor de fotograaf, om een indrukwekkend profiel te krijgen. De baby, die dezelfde morgen geboren was, schijnt de kneep makkelijk te leren. Dit is Nancy's vierde telg. Het zand is het enige materiaal, dat Nancy bij de hand heeft om haar baby een idee te geven van haar vaderland.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

"Koningin der Winkeldieveggen"

— De 60-jarige Armandine Gersant is voor de 32ste maal gearresteerd voor winkeldiefstal. Deze „koningin der winkeldieveggen" is reeds 31 maal veroordeeld voor dezelfde overtreding. In totaal mag zij 400 jaar lang niet in het gebied van Parijs wonen.

Superman.

—De 55 jarige R. S. Ewers uit La Junta (Col.) heeft naar verluidt dezer dagen gevlogen met een paar zelfgemaakte vleugels op eigen krachtaandrijving.

Na door een auto vaart te hebben gekregen zou hij met zijn vleugels van nylon, zoals voor parachutes, en van sparrenhout, zoals voor vliegtuigen gebruikt worden, met stalen en aluminium bouten en standen zonder verdere hulp tot een hoogte van ruim 130 zijn gekomen. Viermaal steeg hij op. De laatste keer bleef hij bij een minuut in de lucht. De proefnemingen werden verfilmd en door ongeveer 20 personen bijgewoond. De uitvinder is van mening, dat in de toekomst vluchten met een snelheid van bijna 50 KM per uur mogelijk zullen zijn.

Encyclopedie op Witte doek

— Men is op het ogenblik in Frankrijk bezig met een experiment op filmgebied. Het gaat hier nl. om een serie films die tezamen een „encyclopedie" zullen vormen. Elk der films geeft dan een omschrijving van verschillende woorden, die elkaar op het projectiescherm opvolgen en nu eens door een beeld, dan weer door een commentaar verbonden zijn.

Het „redactie comité" bestaat uit vooraanstaande figuren op wetenschappelijk, letterkundig en kunstgebied. Zij zullen in alfabetische volgorde de woorden uitzoeken, die zich het best lenen tot een visuele omzetting. De omschrijving zal worden gedaan door en daartoe aangewezen schrijver, die al of niet tot het comité behoort.

Goede buur of verre vriend

— Een inwoner van Schoonhoven zond dezer dagen via de post een visitekaartje aan zijn buurman. Behalve de naam van de geadresseerde had hij slechts op de enveloppe geschreven: A. B. Gr. no ...., hier. De post zag dat „hier" voor een plaats aan en zond het kaartje naar de Lier. Hier kon men het niet thuis brengen en zond het door naar Lier in Duitsland. Ook daar was het adres onbekend. Dus kwam het terug naar Nederland. De plaats van afzending was echter niet bekend, daar van het poststempel Schoonhoven slechts de eerste drie letters leesbaar waren en de inhoud van de enveloppe ook geen aanwijzing bevatte. Het hoofdkantoor der Posterijen te 's Gravenhage sloeg aan het puzzelen en slaagde erin het raadsel op te lossen. Tenslotte kwam het kaartje toch nog op de plaats van bestemming terecht.

Kreeg tweeling op papier.

— Een lang niet alledaags geval doet zich te Lunteren voor. Een winkelier, wiens huwelijk niet met kinderen is gezegend en die deswege gaarne wilde overgaan tot adoptie van een pleegkind, richtte zich met een desbetreffend verzoek tot een daartoe aangewezen instantie in Amsterdam.

Groot was 's mans verwondering, toen hij enige tijd daarna een brief terugkreeg om nadere inlichtingen, daar bij informatie op het gemeentehuis van Ede gebleken was, dat aanvragers huwelijk instede van kinderloos gezegend zou zijn met ... een tweeling.

De Lunterse winkelier, die onmiddellijk de gemeentesecretarie opbelde, kreeg van de afdeling bevolking te horen, dat inderdaad in 1947 een tweeling op zijn naam werd ingeschreven ....

Nader is gebleken, dat een naamgenoot van de winkelier wel vader is van twee op dezelfde dag geboren kinderen, zodat hier naar alle waarschijnlijkheid een verwisseling van ouders heeft plaats gehad, althans de naamgenoot staat als kinderloos geboekt!

Natuurlijk is er geen Salomo's wijsheid nodig om dit tweelingenraadsel op te lossen en eventuele toekomstige consequenties te voorkomen, maar het zal wel enige soesah geven. Een bevolkingsadministratie is een ernstige zaak, gebonden aan strenge voorschriften.

De Kaper van Nantes.

door

JOH. VAN HULZEN

De Fransen konden even op adem komen. Hun schip, hoe klock van bouw het ook was, had ernstige averij, die uren arbeid vergde. Cassard had ruim 50 gesneuvelden en gewonden. Pas de namiddag gaf hem gelegenheid, de Eclatant aan de strijd te onttrekken voor de noodzakelijke reparaties, daar de Britten de vervolging gestaakt hadden.

Dit respijt had de **Eclatant** ook wel nodig. En de bemanning, die twee dagen en nachten in benauwde gevechten geweest was, had wel enige rust verdiend. Rust? Wat men rust kon noemen! Alle man zwoegde om het schip weer te kalefateren en toonbaar te maken. De kogels zaten in het hout als krenten in een koek.

Cassard noteerde in een rapport alle beschuldigingen: acht gaten van kanonkogels in de wanden; talrijke treffers aan alle kanten, die weliswaar niet door de dubbele wand heengeslagen waren, maar toch lelijke brokken hadden gemaakt; de grote en de bezaansmast stonden nog, ondanks de negen wonden van kanonskogels; verscheidene bramstengen en ra's waren kapot geschoten; alle zeilen waren doorzeefd en moesten vernieuwd of danig gelapt worden, het want hing aan flarden.

De commandant schreef verder niet zonder voldoening dat de **Eclatant** minstens vier van 's vijands schepen mastloos geschoten had. Het was de waarheid. Bestookt door zes linieschepen, had hij zijn meester bezield met weergaloze moed om de hachelijke strijd vol te houden.

Toen hij in de veilige haven van Farina voor anker ging, aan Afrika's noordkust bij de Golf van Tunis, keken de zwarte Tunesiërs met eerbied en blijde verwondering naar het Franse schip. Vele uren aaneen hadden ze vanaf de kust de wanhopige strijd aanschouwd en niet anders verwacht dan de ondergang van de **Eclatant.** En nu lag hij daar, deerlijk gehavend, maar toch behouden. De Franse consul van Tunis ontving gelukwensen en complimenten. „Ons respect, mijnheer, voor zulk een commandant! Wie is dat?"

De consul wist het niet, maar kwam het diezelfde dag te weten. Hij zou het aan zijn regering melden. Het was ook zijn eer, de eer van Frankrijk!

Een verrassing voor Cassard was het onverwachte binnenzeilen op diezelfde dag van de Sérieux. Dit schip was aan het wrede gevecht ontkomen, maar had intussen toch kans gezien, een Brits vrachtschip met een lading koren te veroveren. Behalve met deze buit arriveerde de **Sérieux** in gezelschap van enige Franse koopvaarders, die tot het convooi behoorden en nu op de thuisreis waren.

Het wachten was nu op de anderen. Tegen het einde van Mei had Cassard zijn 25 handelsschepen weer bij elkaar, geladen met graan en andere goederen van de Levant, en ging op huis aan.

In welk een spanning hij verkeerde, begrijpt men. Zulk een kostbare vloot met voedsel voor hongerend Frankrijk te moeten escorteren door de gevaarlijke zône, en met zulk een zwakke macht, is waarlijk zenuwslopend. En toch kon hij het niet laten, onderweg nog drie brigantijnen van Mallorca buit te maken. De lading bestond uit een goede voorraad olijfolie! Het was weer meegenomen.

Op een nacht kreeg hij nog een stormpje te verduren. 's Morgens miste hij tien schepen uit zijn convooi. Dat kwam meer voor. Met de vijftien anderen vond hij eindelijk de Franse kust. De **Eclatant** en de **Sérieux** hadden de orders uitgevoerd. Het convooi kwam behouden de haven van Marseille binnen, geen schip was verloren gegaan. De beide oorlogsschepen gingen naar hun basis Toulon. De bemanning monsterde af. Met de uitbetaling van hun gages was Cassards lening opgesoupeerd.

Maar hem wachtte thans een koninklijk douceur! Lodewijk nam kennis van het rapport, knikte ernstig en zeide: „Buitengewoon. Die commandant verdient promotie. Ik benoem hem tot kapitein-luitenant ter zee."

Cassard ontving 's konings besluit. Het stelde hem teleur. Hij had meer verwacht, namelijk, de onderscheiding, welke hij meende verdiend te hebben, het kruis van St. Louis. Hij had koren geleverd aan de Provence. Dat daar de molens draaiden, de bakkers weer brood konden leveren aan de uitgehongerde mensen, was mede te danken aan zijn beleid.

Bovendien had hij geheel alleen een gevecht geleverd tegen zes superieurs Britten. Zijn officieren konden getuigen, hoe hij dit gedaan had. Als hij hiermee niet de St Louis verdiend had, moest men hem maar eens zeggen, wat hij presteren moest om wel voor dat lint in aanmerking te komen! Anderen hadden voor heel wat minder het kruis gekregen. Waarom hij niet? Was het soms, omdat hij niet tot de adel behoorde? Omdat hij maar een plebejer van Nantes was? Aan deze gedachten kon hij zich niet onttrekken.

Goed, maar mijn duiten zal ik terug hebben, overwoog hij wrokkig. Waarom kwamen de Marseillanen niet naar Toulon met het toegezegde geld? Nu kon hij de heren nog nalopen ook en alsjeblieft spelen om betaling zijner voorschotten. De Toulonse bank was er spoedig genoeg bij, hem aan de lening te herinneren.

Hij verliet Toulon en ging naar Marseille. Eerst naar de stadsbetaalmeester.

„Ik ben Cassard."

„Ama! Mijnheer Cassard. Uw naam—"

„Ik kom om afrekening der convooigelden."

Convóóigelden? Weet ik niets van. Geen opdracht ontvangen."

„Een fraaie administratie hier Dan zal ik zorgen, dat u die opdracht alsnog krijgt."

Naar het stadhuis. Klerken, klerken, commiezen, commiezen, paperassen. Op de zeeman viel weer dezelfde beklemming als in de Parijse bureau's. Op een overmatige vijand kon je tenminste met je batterijen inbreken. Hier was je machteloos. Je moest je beheersen, en weer zeggen: „Ik ben Cassard. Ik kom voor —" En dat had je maar hetzelfde stomme verhaal te herhalen, tot je er zelf van spuwde.

„Houd u kalm, mijnheer Cassard. We zijn niet doof."

„Waarom houdt u zich dan doof?"

„Maar mijnheer, wij weten van niets, van niets." Ze haalden de schouders op.

„Dan wil ik de magistraten spreken, die drie maanden geleden bij mij in Toulon geweest zijn, en mij toegezegd hebben, mijn onkosten te zullen restitueren."

Hij noemde hun namen. De heren waren uit.

„Waar zijn ze? Ik zal ze hebben. Verstaat u mij?"

„Ja zeker verstaan wij u. U hoeft ons niet af te blaffen. De heren zijn thuis, of misschien aan de haven, of —"

En Cassard sjouwde en sjouwde, tot hij eindelijk twee der heren vond. Nu hoefde hij niet te zeggen, wie hij was, en waarvoor hij kwam. Daar zaten dezelfde heren, die hem gevleid, gepluimstrijkt hadden. Verbijsterd, trillend van opwinding, hoorde Cassard toe.

„Dat convooi? Die graanschepen, die u zou escorteren? Ze zijn zonder u de haven binnengelopen. Eerst 10. Daarna 15. Zonder escorteschip."

En de ander bevestigde met uitgestreken gezicht: „Zo is het, mijnheer Cassard. Geen Marseillaan heeft u gezien."

De Nantenaar doorboorde met zijn blik de één na de ander. Hij wist: ik ben bedrogen. Ik heb een paar doortrapte oplichters voor mij. Moest hij zich voor zulke schelmen nog verantwoorden? Zich verdedigen? Hij voelde er meer voor, ze met hun huichelachtige koppen tegen elkaar te slaan!

Hij stond op. — De heren deinsden achteruit op hun zetels.

„Dus u wilt beweren," sprak hij langzaam en scherp, „dat ik uw schepen niet geconvoyeerd heb tot voorbij Malta en—"

„Pardon daar spraken wij niet over."

„— en u wilt beweren, dat ik — dat ik lieg in mijn journaal en rapport! Dat ik niet het convooi bij Farima had opgewacht, verzameld en thuisgebracht! Ja zeker, thuisgebracht! Die tien raakte ik kwijt bij nacht, in hard weer. Maar zij waren toen reeds door de gevaarlijke zone heen en kwamen behouden binnen. De 15 bracht ik onder de kust en ging naar mijn haven. En de Provence eet koren, waarom u mij gebeeld heeft! Ik sta op mijn recht!

Uit de boekenplank

NEEN! DE WERELD DER BEKLAAGDEN

Het op het tijdstip dat heel de beschaafde wereld, ontdaan en ontgrepen was door „Het 25e uur", verscheen — tegelijkertijd in West-Duitsland en Frankrijk — de roman: NEEN! DE WERELD DER BEKLAAGDEN van Walter Jens, een jong schrijver — nog slechts 27 jaar oud. De uitwerking er van was in beide landen enorm. ...pennen werden in beweging gebracht en in korte tijd had het een evenveel besproken boek als dat van de Roemeen Gheorghiu. (uitgave: De Fontein, Utrecht).

Walter Jens, de schrijver, is ... in zijn jeugd reeds docent in de Latijnse en Griekse philologie aan de universiteit te Tübingen. Sinds zijn prille jeugd lijdt hij aan een slepende kwaal. Reeds ten dode opgeschreven, zocht hij van zichzelf zegt, en hij schreef een boek over een man die ook ten dode is opgeschreven: Neen! De wereld der beklaagden, waarvan zojuist de Nederlands uitgave verscheen. Het is als een waarschuwend beeld van deze wereld van uitzichtloosheid en ontaarding.

De inhoud.

Tengevolge van een laatste wereldoorlog heerst een almachtige staat over de gehele aarde. De bestuurders bevelen de vernietiging der kerken, de sluiting van de universiteiten en leggen tot zwijgen de dichters, schilders en musici. Zij vestigen een nauwkeurig omschreven systeem dat de persoonlijkheid onderdrukt, de mens ontwortelt, hem bindt aan een onpersoonlijk werk en hem zijn geluk doet vinden in de bevrediging van zijn elementaire instincten en zijn algehele onverantwoordelijkheid. De mensheid is verdeeld in drie klassen: de beklaagden, de getuigen en de rechters. Ieder mens is in principe een beklaagde.

Om hieruit te geraken, blijft hem geen andere uitweg dan zijn buurman te beschuldigen. Hij komt dan in de klasse der getuigen, hetgeen hem in een minder wanhopige toestand brengt, maar niettegenstaande blijft hij bedreigd door een mogelijke aanklacht. Tenslotte, de derde categorie: de rechters. aangewezen bij keuze, ogenschijnlijk de kaste der alles overheersenden, maar in werkelijkheid evenmin beveiligd voor verraad, bekrachtigd door een snelle executie. Tenminste bezit hij een naamloze, absolute macht waarvan alle draden uitkomen bij een opperste rechter, die alleen het geheel van het systeem kent.

Op het tijdstip dat ons verhaal begint, komt de laatste provincie, die zich nog in een zekere vrijheid verheugt, aan de beurt en de opperste rechter komt in persoon de zuivering leiden, want hij heeft zijn keus laten vallen op een schrijver in dit land, Walter Sturm, die hij tot zijn opvolger wil maken. Volgens zijn wil ondergaat Walter Sturm eerst de toestand van beklaagde dan die van getuige en van rechter. Hij wordt aldus op de hoogte gebracht van het systeem, gevestigd op verraad, het wantrouwen en de haat. Er wordt hem voorgesteld de rechter op te volgen. Hij weigert, hij sterft. De De opperste rechter sterft ook en met hem het geheim van het systeem, maar zodanig is de perfectie, dat de machine doorgaat te functionneren.

Het boek eindigt met een mensentype, die de tijd op dezelfde wijze gebruikt als honderd millioen anderen, die op hem lijken, niet als een broer, maar zoals de ene klinknagel op de andere.

In de zomer was het warm, in de winter koud en het regende dikwijls. De zon verlichtte vaak de dagen en de maan kwam vaak 's avonds op. De zon en de maan, zij zagen een planeet, niet zeer groot, waarop gedaanten leefden. Vroeger had men hen mensen genoemd.

Geheimen der Zeebodem

Het gezichtsvermogen van een normaal gevormde vis is geheel verschillend van dat van de mens, iets, waarmee men rekening dient te houden, als men de vissen goed wil begrijpen. Verreweg de meeste vissen hebben een vrij plat lichaam en zeker een platte kop. Aan iedere zijde van die kop bevindt zich een oog. De vis kan dus nagenoeg heel de wereld tegelijk zien, zij het dan in twee helften. Ook kijkt hij niet zoals de mens naar één punt, maar naar twee. Denkt u dat eens in!

HET VOOR EN TEGEN VAN EEN VISSENOOG.

Het vissenoog is aan de buitenkant vrij plat, maar niettemin kan de vis het draaien. Geheel achterwaarts kunnen ze dus niet kijken, en de meesten kunnen evenmin recht vooruit zien.

Dat ruime gezichtsveld heeft ook iets tegen. De vis ziet iedere helft slechts met één oog, en mist dus de derde dimensie in het beeld op zijn netvlies. Vandaar dat vissen moeilijk afstand kunnen schatten. Staat een vis dwars voor je, en versta je de kunst om op hem af te zwemmen zonder veel beweging te maken, dan kun je hem verrassend dicht naderen. Heb je met een vis te doen, die een beetje pienter is, dan zal hij bij enige twijfel meteen van stand veranderen en recht voor je gaan staan; dan neigt hij ietwat voorover, en kan zo zijn vijand met twee ogen bezien, en bemerken of deze nadert of niet.

Dit laatste is vooral mogelijk bij vissen met zeer spitse kop, en bij hen, die de ogen bovenaan in de kop hebben staan. Let eens op, als u gaat zwemmen, en u zult bij tientallen vissen deze vreemde observatiehouding waarnemen.

PAUL VAN VENLO.

NEDERLAND

Groeiende ontsteltenis

's-Gravenhage. — In zeer welingelichte kringen in Den Haag constateerden wij een groeiende „ontsteltenis" over de toenemende algemene onveiligheid in Indonesië, die zich de laatste maanden geuit heeft in tal van moorden. Men realiseert zich, dat deze moorden niet gezien kunnen worden als een anti-Nederlandse actie, aangezien het menen van velerlei landaard geldt. Men herinnert ons aan het rapport, dat de Nederlandse Hoge Commissaris onlangs over deze situatie aan de Nederlandse regering heeft uitgebracht en de instructies, die hij dienaangaande van zijn regering vroeg. De Nederlandse regering overweegt ernstig (aldus deze kringen) om haar ernstige teleurstelling omtrent deze situatie binnenkort openlijk kenbaar te maken. Over de vorm, waarin dit zal geschieden, wenste men zich nog niet uit te laten, doch men wees erop, dat de Nederlandse regering slechts te maken heeft met de ongunstige gevolgen der toenemende onveiligheid voor de Nederlandse gemeenschap, ofschoon bij een eventuele officiële stap van Nederlandse zijde de positie der Nederlanders zal gesteld worden op de achtergrond der algemene veiligheid.

Kerkdiensten tijdens de Goede week

JANWE.

PALMZONDAG: 8.30 Hoogmis, vóór de aanvang zegen van de palmen en processie. 's Avonds 7 uur meditatie in de landstaal door de pastoor R. J. Weenink.

WITTE DONDERDAG: Om 6 uur wordt de H. Communie uitgereikt. 7 uur H. Mis met processie. De gehele dag gelegenheid tot aanbidden. Om 12 uur en 8 uur gemeenschappelijke aanbidding.

GOEDE VRIJDAG: Om 7 uur beginnen de plechtigheden. 's Middags 3 uur kruisweg en meditatie.

PAASZATERDAG 6 uur zegening van de Paaskaars en het doopvont. Om ongeveer 6.30 uur de H. Mis, waaronder de H. Communie wordt uitgereikt. Gelegenheid om te biechten: Dinsdag, Woensdag en Zaterdag de gehele dag; Maandag en Vrijdag 's middags alleen.

KATHEDRAAL

Witte Donderdag: 8 uur Plechtige H. Mis en Processie naar het H. Graf.

Speciale Aanbiddingsuren:

's Middags 12 tot 1 uur: Algemene Aanbidding; 3 tot 4 uur voor alle kinderen.

's Avonds 7 uur: Donkere Metten. 8 — 9 uur Aanbidding voor alle E.K.-leden; 9 — 10 uur Voor alle parochianen, die ten Noorden van de Bredestraat wonen, Mevrouw Laura Hart leidt dit aanbiddingsuur; 10 — 11 uur: Voor alle parochianen, die ten Zuiden van de Bredestraat wonen; 11 — 12 uur: Aanbidding voor alle mannen van de gehele parochie.

GOEDE VRIJDAG: om 8 uur de plechtigheden. 's Middags 3 uur: Kruisweg en Meditatie. 's Avonds om 7 uur: Donkere Metten.

PAAS-ZATERDAG: om 6 uur plechtigheden. Om 7 uur Gezongen H. Mis met Feest-klokken.

HOOGFEEST VAN PASEN: HH. Missen om 5, 7, 8, 9 uur. Om 9 uur Pontificale Mis door Z. H. Excellentie Mgr A. v.d. Veen Zeppenfeldt. 's Avonds 7 uur: Plechtig Lof.

BIECHTEN: Maandag, Dinsdag, Woensdag de gehele dag en Zaterdag de gehele dag. Op Witte Donderdag en Goede Vrijdag wordt geen Biecht gehoord.

Woensdag en Donderdag zijn Vastendagen zonder onthouding.

Vrijdag is het Vastendag en ook Onthoudingsdag.

PIETERMAAI.

Zondag 18 Maart: Vóór de H. Mis van 9 uur Palmwijding. Daarna processie. 's Avonds 7 uur Kruisweg.

Donderdag 22 Maart: 7 uur Plechtige H. Mis. Vóór en onder de H. Mis wordt Communie uitgereikt. 's Avonds om 6.30 uur **Donkere Metten. Algemene Aanbidding** voor vrouwen van 8 — 10 uur; voor mannen van 10 — 12 uur.

Vrijdag 23 Maart: Plechtigheden beginnen om 7 uur. Om 3 uur: Kruisweg. 's Avonds 6.30 uur Donkere Metten.

Zaterdag: Aanvang der plechtigheden 5.30 uur v.m., H. Mis 6.30 uur.

Zondag: 9 uur Plechtige Hoogmis.

Maandag: HH. Missen om 6, 6.30 en 7 uur (gezongen H. Mis).

Gelegenheid tot biechten in de Goede Week:

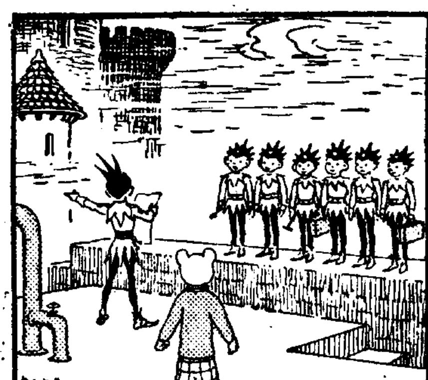
Maandag en Dinsdag: 's morgens na de H. Missen; 's middags van 4 — 6 en na 7 uur.

Woensdag: 's morgens tot 10 uur; 's middags van 4 — 6 en na 7 uur.

Donderdag en Vrijdag: geen gelegenheid tot biechten.

Paas-Zaterdag: evenals op Woensdag.

Ruperts Elfenbel.

33. Nu hij er van overtuigd is, dat Rupert hem niet bedriegt, laat de Aanvoerder er geen gras over groeien. Zes elfen moeten onmiddellijk met hun gereedschappen aantreden. Vlug legt hij hun de toestand uit en krijgen ze bevel direct naar het Notenbos te vertrekken, om de andere elfen bij te staan in hun moeilijk werk. Nog enkele aanwijzingen om binnen de kortst mogelijke tijd het bos te bereiken en weg zijn ze.

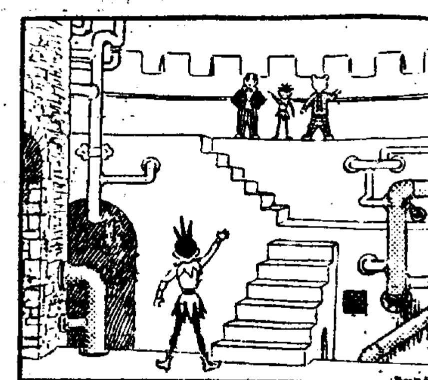
„Je hebt ons allen een zeer grote dienst bewezen, kleine beer. Maar ik begrijp nog steeds niet, wat er aan de hand kan zijn", zegt de Aanvoerder.

Rupert is overgelukkig en zou wel kunnen dansen van pret.

34. Zijn moeite is beloond, hij heeft succes gehad, maar hij wil toch wel wat meer weten van alles, wat hij gezien en gehoord heeft.

„Ik heb nooit eerder Herfstelfen ontmoet", merkt hij op, terwijl ze het kasteel weer binnengaan. Vertelt U me toch eens, wat zij zoal te doen hebben. „Plotseling horen ze vlugge voetstappen en het volgende ogenblik komen Dirk en de kleine elf aangelopen. „O Rupert, Goddank, dat ik je weer gevonden heb", roept de kleine dashond. „Wat gebeurt hier? Waar zijn wij toch ergens?" De Aanvoerder glimlacht. „Hier is nog zo'n nieuwsgierig Aagje", zegt hij.

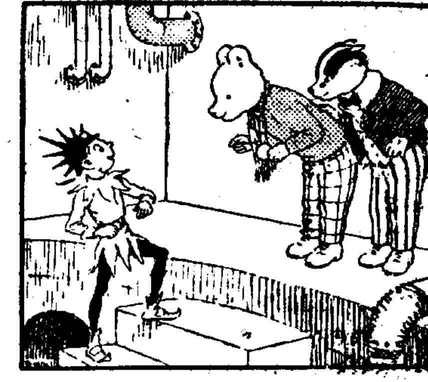

35. Hij heeft al in de gaten, dat Rupert en Dirk heel wat te vragen hebben en graag het kasteel zouden willen bezichtigen, daarom neemt hij afscheid met de woorden:

„Ik vind jullie twee dappere kerels. Zo'n lange, moeilijke reis is geen kleinigheid. Ik zou graag nog wat langer bij jullie blijven, maar ik moet noodzakelijk naar mijn werk.

Deze elf zal jullie alles laten zien en alles vertellen wat je weten wilt, daarna brengt hij jullie terug naar het Notenbos. Mijn hartelijke dank en veel plezier!" Dankbaar zeggen de twee hem goede dag en zijn nu alleen met hun gids.

„Dit is werkelijk een avontuur, dat we niet licht vergeten zullen!" lacht Rupert.

36. Ook de kleine elf lacht hen nu vriendelijk toe. „Het spijt me, dat ik eerst zo onaardig voor jullie was", verontschuldigt hij zich. „Maar ik schrok me een ongeluk, toen ik je voor het eerst zag, Rupert. Ik was er helemaal niet op voorbereid. Maar kom, waarmee zullen we beginnen?"

„O, we willen van alles zien en we hebben zoveel te vragen", zegt Rupert. „Ik kan haast niet wachten".

„Goed, doch geef mij je Elfenbel maar. Je weet nooit wat er kan gebeuren, als je per ongeluk belt. En dan stel ik voor, dat jullie eerst wat eten, want je zult wel honger hebben".

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

Eindelijk vielen de banden af. Hendrik probeerde op te staan, maar zijn redder drukte hem terug, haalde een zalfpotje te voorschijn en begon de gezwollen ledematen van de gevangene in te wrijven. Hendrik herkende de vertrouwelijke geur van de zalf.

„Van mijn moeder .... Weet je...?"

„Niets weet ze. Ik zal daar aan je vertellen, wat niemand ... mag!"

Nadat hij een lange tijd had gelegen en gewreven, hees de onbekende zich omhoog naar de luchtopening. Spoedig klonk het een vijl aan de venstertralies. Hendrik keek op. Honderdmaal had hij met de ogen de kleine opening gemeten. Behendig als hij was, had hij zich, vrij gebonden, in het vele bezit van zijn jeugdige veerkracht, als het ware, wel doorheen kunnen werken, maar nu met de ... leden en krachteloze ... De man daar boven verzekerde zich voor niets, een redding was onmogelijk. Luid steunend zonk Hendrik op zijn leger terug.

„Kerm toch niet als een oud wijf", werd er naar hem gesproken. Met geoefende hand knoopte de vermomde de strikken die als boeien gediend hadden, aaneen, maakte het ene eind aan het bovenste deel van de vensterstaven vast en wierp het andere door de opening naar buiten. Hendrik stond op. De voeten droegen hem beter, dan hij verwacht had, maar de handen de hij gerukte, gezwollen handen, waaraan de foltering en de boeien alle kracht en beweging ontroofd hadden! Hij stak naar zijn redder uit. „Hoe moet ik me aan het touw vasthouden?" vroeg hij.

„Dat moet je ook niet. Die touw is daar alleen voor de andere, voor de gekken. Daaraan zal de dikke Sepp zich morgen ophangen, als hij ziet, dat de vogel gevlogen is."

Aan het zachte lachen, dat de man begeleidde, meende Hendrik de vermomde te herkennen.

„Was dat niet Mathijs, de rooie Mathijs, de knecht van de voogd?" Deze liet hem geen tijd voor het nadenken. Voorzichtig schoof hij rond, stak vijl en zalfpot bij zich en wierp de gevangene een mantel om, die hij meegebracht had. Dan doofde hij het lampje uit en trok Hendrik door de deur naar buiten. Zacht krassend draaide de sleutel in het slot om.

„Stil, stil, als je leven je lief is! Die kerels slapen wel als ossen in een wijn, het is voor niets schenker geweest bij het Thomasmaal. Ik heb voor alles gezorgd. Maar kan nooit weten, of de duivel niet de hand in het spel heeft. Pas op, pas op! Zacht, zacht! Houd je aan de leuning vast! Wat kraakt die domme trap toch! Zo, nu zijn we beneden". Een lege binnenplaats slechts scheidde de schuur van de stadsmuur, die men op deze plaats gemakkelijk kon overklimmen. Zelfs de maan zag niet, hoe de vermomde zijn beschermeling er over hielp.

HOOFDSTUK XI

KERSTNACHT.

„Op, op, Sepp! Daarbuiten aan de tiendenschuur hangt een touw uit!"

Het duister van de langste nacht des jaars was reeds tot sterke schemering geworden van de nieuwe grauwe morgen toen Kaspar de poorwachter, de cipier Sepp met deze roep trachtte te wekken. Doch loodzwaar lag deze nog met de slaap in de leden en in zijn hoofd zag het er nog donkerder uit dan buiten aan de grauwe hemel waarvan zachte witte vlokjes neervielen: „Laat me met rust! Wat gaat mij het touw aan?" bromde Sepp, zonder de ogen te openen, en wentelde zich op de andere zij.

„Wat jouw dat touw aangaat, Sepp? — Dat is voor jouw hals gedraaid, zo waar ik Kaspar heet. Hebt ge je roes van gisterenavond nog niet uitgeslapen, jouw wijnvat! Ik zal het je nog wel eens zeggen: Aan de tiendenschuur hangt een touw naar beneden en dat betekent —"

„Dat je nu ophcepelt".

„Neen, dat Henkie gevlogen is".

„Wa-at?" Met een sprong, zó elastiek als niemand van zijn zwaar lichaam had kunnen verwachten, was de cipier uit zijn bed en — terwijl hij de poortwachter omverliep — de deur uit. Toch moest hij weer terugkomen om de sleutel te halen, die bij het hoofdeinde van het harde bed aan den muur hing.

Buiten adem rende de dikke Sepp naar de schuur. De poortwachter had de waarheid gezegd. Daar van de smalle muuropening de eerste bij de hoek was het, bengelde voor aller ogen een touw.

De voeten droegen de gevangenbewaarder nauwelijks, de trap op. Sidderend schoof hij de grendel weg. De deur knarste. Enige ogenblikken verliepen, voordat de uit hun vetkussens puilende ogen van Sepp zich aan het halfduister gewend hadden. Maar hoe hij ook staarde en keek; de gevangenis was leeg. Dat was toch onmogelijk. Henk kon nauwelijks zijn handen bewegen sinds de foltering, men moest hem het eten bijna ingeven en nu zou hij zijn banden losgemaakt, de tralies doorgevijld en zich langs het touw naar beneden gelaten hebben.

Hier hielp geen vragen en zich verbazen. Sepp moest de zware gang naar de voogd maken. Maar het melden bleef hem bespaard; de gestrenge vorst had reeds gehoord, wat er gebeurd was. De poortwachter en de rooie Mathijs die de eerste op het slotplein had getroffen, zorgden ervoor, dat het nieuws onder de mensen kwam, vooral de laatste, de domoor, die luid in keuken, hof en stal rondliep, dat Hendrik uitgebroken was.

De voogd schimpte en raasde en liet de cipier op water en brood in de cel opsluiten, waaruit Hendrik ontsnapt was. Ondanks de doorgevijlde vensterstaven was er geen bevaar, dat de nieuwe bewoner de weg door het raampje zou nemen. Zijn omvangrijke lichaamsafmetingen behoedden hem voor elke dergelijke verdenking.

Onder het beschuttend afdak van de grafelijke stal poetste Mathijs het tuig en floot er bij. Zo had hem sinds zijn jongenstijd geen sneeuw verblijd, zo dicht, zo zacht, zo wollig en glanzend was ze. De knecht had gewoonweg willen juichen van vreugde.

„Wat baat alles, wat je voor me doet, Mathijs?" had Henk de vorige nacht gezegd. Bij het klimmen tegen de berg op toen Mathijs zijn beschermeling meer slepen dragen moest dan leiden had hij de hinderlijke vermomming afgenomen, zodat Hendrik hem herkend had. „Mathijs, wat helpt dat alles? Morgen jagen ze de honden op mijn spoor. Met mijn „Pakaan" zoeken ze de bos en veld af en onder duizend sporen vindt de hond het mijne. Zijn trouw is mijn dood".

Mathijs had wel ingezien dat hij gelijk had. Denkelijk was al het gewaagde vergeefs. — Maar nu kwam de sneeuw, die gouden, neen, die zilveren, wonderbaarlijke sneeuw! Nu mochten ze de honden loslaten. Zelfs Pakaan's neus zou in gebreke blijven op deze nieuwe witte mantel, die de aarde zich tot viering van het Kerstfeest had omgeworpen. En Mathijs floot en floot en wreef daarbij de riemen blanker dan hij ooit gedaan had.

Wie weet raad?

Nu zult jullie Tante Corry allemaal zeker wel heel lief vinden, want nu waren de raadsels zo makkelijk, dat niemand ook maar één antwoord miste. Dat zal dadelijk een hele loterij geven. Maar ja, de neefjes en nichtjes, die vandaag niet zo gelukkig zijn, dat ze een boek winnen krijgen toch 5 punten voor elke goede oplossing en 100 punten geven, zoals we de vorige keer afgesproken hebben ook een mooi boek. Dus heeft niemand zijn raadsels voor niets ingestuurd.

En nu de oplossingen:

1. *Welke gom is geen kleefstof?* Er was één neefje, dat antwoordde: „vlakgom", *en dat was niet dom bedacht. Eigenlijk heet dat „vlakgum" of „vlakgummie". De mensen hebben er maar „gom" van gemaakt. Maar gom is gom* en Tante zal het dan ook zeker niet fout rekenen. Het eigenlijke antwoord is echter: *Bruidgom* en dat raadden alle anderen.

2. *Ik ben een dier; onthooft men mij, dan ben ik een drank.*

Dat is een zwijn. Onthooft men hem (niet hem zelf natuurlijk, maar zijn naam), dan krijgt men wijn, en dat is een drank, waar je niet te veel van drinken moet, want dan raak je zelf je hoofd kwijt.

3. *Wat kan de grootste babbelaar niet voortvertellen?*

Tante staat er van te kijken dat er nog zoveel is, dat zelfs de grootste babbelaar niet voortvertellen kan. Daarom is het toch altijd weer goed zulke dingen aan je neefjes en nichtjes te vragen. Je kunt er dikwijls een heleboel van leren.

Want er waren er, die zeiden: „Wat nog niet gebeurd is".

En ja, het is zo, zelfs de grootste babbelaar kan nog niet aan jullie vertellen, wie dadelijk een boek zal winnen; dat weet Tante zelfs niet.

Anderen zeiden: „wat hij niet weet; wat hij noch gezien noch gehoord heeft, enz." Ja, ja, ofschoon babbelaars meestal praten over dingen waar ze niets vanaf weten, praten ze toch niet over die dingen, die ze niet kennen maar over iets anders, wat ze met die dingen verwarren. Dus dat is twee.

En dan waren er nog, die het niet alleen goed, maar zelfs best hadden en die antwoordden: „dat hij dood is". Dat is helemaal raak. Daar probeert hij zelfs niet meer over te babbelen, goed of fout, want de dood maakt zelfs de grootst babbelaar stil.

En nu aan het loten. Het grote boek, ... het mes er in, en nog eens er in, en nog eens ... en ... het hoogste cijfer (een negen) is voor Ineke Boudewijn, die op de Kortijn 3 A woont (vlak bij Tante) en die dus een mooi boek mag gaan halen op het Redactiebureau van de Amigoe di Curaçao waar Tante het zal brengen.

* * *

Ineke heeft ook een verhaaltje ingezonden. Tante heeft het gelezen en ze denkt dat Ineke zo hard gedacht heeft over de raadsels, dat ze weinig aandacht meer over had voor haar verhaal, want misschien heeft ze de poes geen pijn gedaan, maar wel de Nederlandse taal. Die kwam niet altijd op zijn pootjes terecht. Tante zal Ineke toch vijf punten geven voor haar ijver maar voordat iets in de krant komt, moet het zonder fouten geschreven zijn. De volgende keer dus beter.

Stanley is erg eerlijk geweest. Hij heeft Tante nog wat extra postzegels gestuurd, omdat er bij de vorige duizend zoveel verknipt waren. Tante is daar erg dankbaar voor. En nu vlug aan het sparen voor de volgende 1000.

De anderen doen toch ook allemaal mee? Duizend postzegels geeft een mooi boek en voor elke vijftig die je instuurt, krijg je 5 punten: dus daar komt zeker een boek van.

Elly heeft weer heel wat moppen ingestuurd en daar krijg je ook punten voor. Ook voor raadsels, gedichten verhalen, enz. Dus doet je best.

Nu nog even de nieuwe raadsels:

1. *Welk bier schuimt wel, maar kan men niet drinken?*
2. *Een familielid, een kledingstuk en een jongensnaam vormen samen een land in Noord Afrika? Hoe heet dat land?*
3. *Ik smaak erg lekker en toch lopen heel veel mensen met mij op hun hoofd zonder van mij te smullen. Wie ben ik?*

De oplossingen moet je vóór Donderdag, 29 Maart, opsturen aan je liefhebbende

Tante Corry
Amigoe di Curacao
Conscientiesteeg
Curaçao

Elly Dov	**65**	**punten**
Teddy Pietersz	**40**	**"**
Ineke Boudewijn	**25**	**"**
Harold v. Eyma	**25**	**"**
Stanley v. Eyma	**25**	**"**
W. v. Eyma	**25**	**"**
Richard Doest	**15**	**"**
Johannes Doest	**15**	**"**
Bernard Davelaar	**15**	**"**
J. Verstappen	**15**	**"**
Hans Scheer	**10**	**"**
Lilian Maduro	**10**	**"**
Ivonne Ignacio	**10**	**"**

Hoe is die?

MOEDER DEED HET HUISWERK!

In de eerste klas moesten de kinderen leren tellen, en daarom had de juffrouw gezegd, dat ze thuis maar eens moesten tellen hoeveel stoelen er in huis waren. 's Middags moesten ze dan zeggen, hoeveel er waren.

Mientje kwam 's middags terug met een briefje van haar Moe. Die had er op geschreven: „Juffrouw, U wilde weten, hoeveel stoelen wij in huis hebben. We hebben 8 gewone stoelen en twee leunstoelen".

BAAS BOVEN BAAS.

'n Amerikaan is in Londen op bezoek en een Engelsman zegt tegen hem:

„Wat zegt U van dit reuze gebouw?"

„O zo hebben wij er honderden in New York".

„Dat wil ik graag geloven", zei de Engelsman, „want het is een gekkenhuis".

Berto Paseeka danste in Nederland.
Zijn ene been staat in Afrika, het andere in de Caraiben.

Op het gebied van de danskunst hebben wij uit West-Indië twee figuren leren kennen, die meer dan gewone aandacht hebben getrokken. De een is Catherine Dunham, die met haar „show"-achtige Caribbean Rhapsody tijdens het Holland Festival-1949 optrad, en toen zóveel indruk maakte, dat haar naam ook thans nog in Nederland bekend is. De ander is Berto Pasuka, die met zijn Negerballet reeds in 1947 Nederland bezocht en die thans voor de tweede maal een tournee door Nederland maakt.

Maroons

Het lijkt weinig twijfel of het dansen, zoals dat door de bevolkingen in de Carabibische landen wordt beoefend, leent zich bij uitstek tot „verfijning" in cabaret en balet. Catherine Dunham, die haar opleiding in de Verenigde Staten ontving, heeft dat op Amerikaanse wijze toegepast, onder invloed dus van de Amerikaanse negermuziek en — dans. Zij is daarbij echter een stap verder gegaan en is naar de oorsprong gaan zoeken van het rhythme, dat zij toepaste. Zij kwam daarbij (en dat was volkomen juist) terecht bij de Maroons op Jamaica.

Deze Maroons zijn afstammelingen van weggelopen negerslaven, ongeveer zoals de bosnegers in Suriname. Zij hebben Afrikaanse overleveringen behouden en hun vreugde van de vrijmaking uit de slavernij in de nieuwe omgeving met eigen dansen gevierd en daardoor als het ware de Caraibische dans doen geboren worden. Hieraan had Catherine Dunham genoeg. Zij kon er ten volle de inspiratie vinden, die zij nodig had.

Neger kunst naast blanke kunst.

Merkwaardigerwijze heeft Pasuka, die zelf op Jamaica werd geboren, slechts zeer ten dele zijn belangstelling op zijn eigen land gericht. Hij kreeg zijn opleiding in Londen bij het ballet. Hij vond toen, dat dit (Westerse) ballet te veel in conventionele vormen was verstard en besloot dansen te creëren, die het negerrhythme en de negerbewegingen op geheel natuurlijke wijze zouden uitbeelden. Zonder twijfel staat Pasuka hierbij onder invloed van de in Engeland bestaande (theoretische) opvattingen van gelijkheid van ras. Hij wilde met zijn ballet de kunst van het zwarte ras niet tegenover maar naast de kunst van het blanke ras stellen, om daardoor, zoals hij trouwens zelf vertelde, het begrip tussen beide rassen te bevorderen.

Het kon haast niet anders of Pasuka moest bij het stellen van dit axiomatische uitgangspunt, de „vorm" voor zijn kunst in Afrika zelf gaan zoeken. Hij ontdekte, daarbij, dat de kunst van de Afrikaanse neger, nog voor zich Westerse invloed deed gelden, een ontwikkeling had doorgemaakt en dus niet meer „primitief" was. Hierop wilde hij aansluiten om zijn kunst te brengen. Dit is theoretisch (voor het plaatsen van de negerkunst naast de blanke kunst) juist, maar er zijn twee feiten, die hij hierbij min of meer moet hebben veronachtzaamd.

Ten eerste, dat de ontwikkeling van de negerkunst in Afrika, na het optreden van het Westen, vrijwel is blijven stilstaan.

ten tweede, dat zich op basis van deze cultuur (de overleveringen) zich reeds gedurende enkele eeuwen een nieuwe cultuur is gaan ontwikkelen in het Caraibisch gebied, die springlevend is en die zich meer en meer Westers is gaan oriënteren.

Dualisme.

Uit dit dualisme (tussen het enkele eeuwen teruggrijpen naar de Afrikaanse kunst enerzijds en weg" via Amerika hebben gede werkelijkheid van de bestaande hedendaagse Caraibische cultuur anderzijds) heeft Pasuka zich kennelijk niet geheel kunnen losmaken. Aan de ene kant beroept hij er zich op, dat zijn orkest (tom-toms en maraca's) geheel Afrikaans is (van de Goud- en Ivoorkunst) en dat zijn dansers allen uit Afrika stammen (wat niet geheel juist is) en dus niet zoals hij zelf „de omweg" via Amerika hebben gemaakt. Aan de andere kant zijn de motieven, die hij voor zijn balletten heeft gebruikt, niet uit Afrika afkomstig, maar gevonden in de in het Caraibisch gebied bestaande overleveringen en een hiervan speelt zelfs rechtstreeks in de New Yorkse negerwijk Harlem.

De motieven van de zes balletten, die Pasuka thans in Nederland opvoert (verdeeld over twee programma's van drie balletten) zijn als volgt: *De Profeet,* te vergelijken met de Surinaamse Winti-man, en spelend in een dorp, waar de bewoners met dansen bezig zijn de boze geesten te verdrijven. Als de Profeet komt gaat, hij onder de bezetenheid van de dans wonderen verrichten: hij geneest een lamme en maakt een blinde ziende en dan wil hij nog grotere wonderen gaan verrichten: hij wil gaan vliegen om de hemel te bereiken, maar hij faalt. Merkwaardigerwijs kan Pasuka hier niet zonder de blanke politieman,die ingrijpt en hem naar de gevangenis sleept. Maar de profeet blijft van het rhythme bezeten en sterft er aan.

Het volgende ballet „Bloed" heet op een eiland bij Haiti te spelen en heeft de voodoo-dans tot grondslag. Een jonge vrouw, die met een blanke getrouwd is, blijkt een halfbloed te zijn en kan aan de roep van de tom-tom geen weerstand bieden. Zij komt in de voodoo-kring terecht en neemt deel aan de ritus, waarbij mensenbloed gedronken wordt. De strijd gaat tussen de blanke en de in de stam opgenomen vrouw, waarbij beiden de dood vinden.

Dan is er een ballet *Negen Nachten,* gebaseerd op de periode van negen dagen rouw na een sterfgeval, waarna een feestmaal wordt aangericht. En een ballet *De Bruidstraan,* gebaseerd op een man en vrouw, die al jaren in huwelijksverband leven, maar nog steeds sparen voor het vieren van de bruiloft, welke dag na twintig jaren komt.

Twee balletten zijn er in moderner aankleding, *Marktdag,* spelend op een Westindische markt, waar een dief het geld van een bloemenmeisje steelt, en *Cabaret 1920,* een uitbeelding van een neger-„speakeasy" in New York tijdens de drooglegging.

Aan al deze balletten liggen dus in het Caraibisch gebied levende gegevens ten grondslag.

Geen vooruitgang.

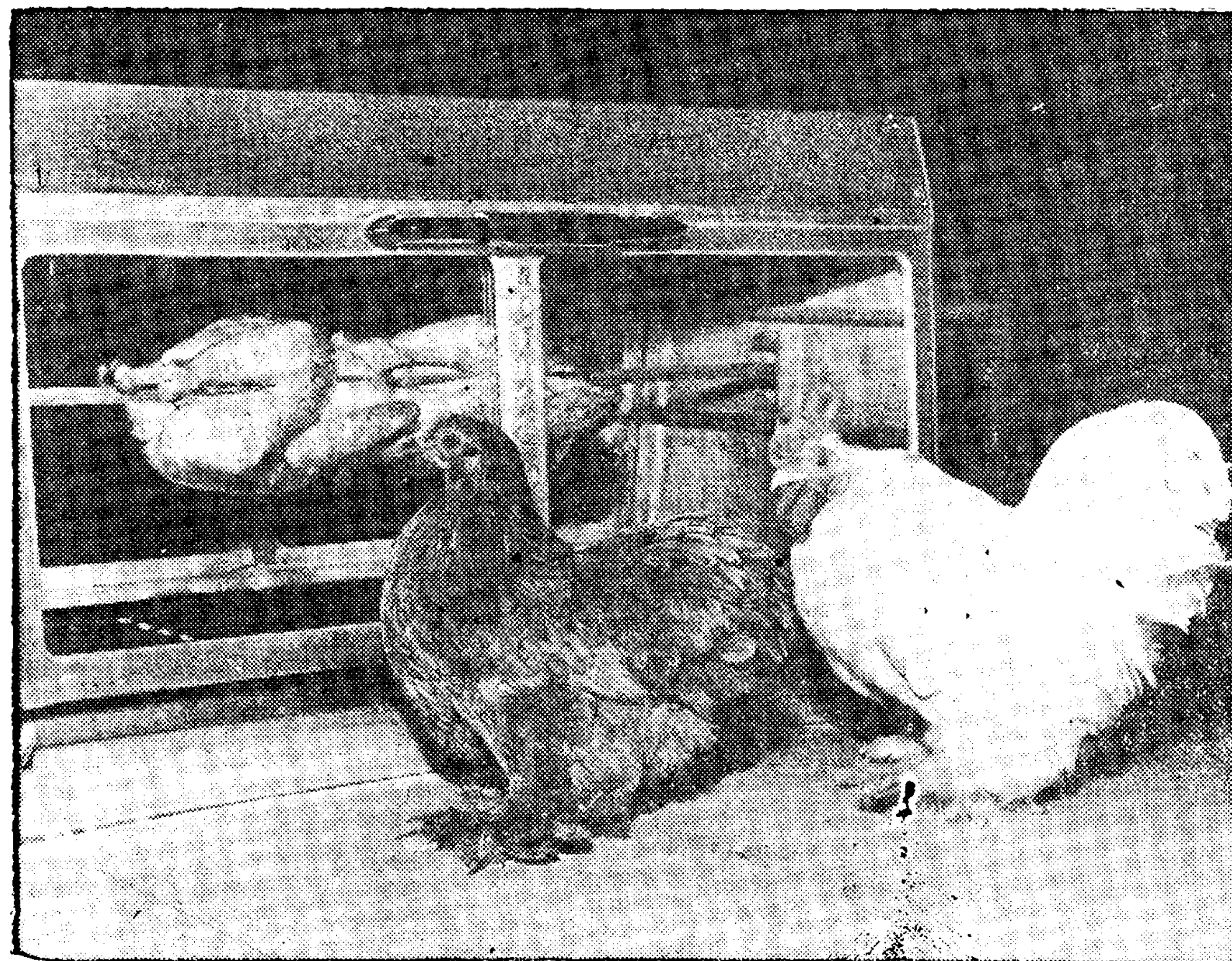
Wij hebben de indruk, dat het ballet-Pasuka, sedert het in Nederland in 1947 reeds de balletten De Profeet en Marktdag bracht, er niet op is vooruitgegaan. Het kan zijn, dat sedertdien enkele van de beste dansers de groep hebben verlaten en dus nu met minder goede krachten moet worden gewerkt. Pasuka zelf is goed gebleven, zoals hij bijvoorbeeld de profeet danst, maar de entourage blijft steeds onvoldoende om de spanning te wekken, die nodig is voor ontroeren. In ieder geval heeft dit ballet, dat in 1947 pas een jaar bestond en dat toen een goede indruk achterliet, zich sedertdien niet verder ontwikkeld.

Ook wekt de muziek uit Afrika (waarbij het orkest is aangevuld met een rinkelende piano) niet de rhythmische spanning, die wij van Caraibische orkesten gewend zijn.

Uiteraard blijft het bestaan van dit negerballet, dat zulke sterke Caraibische invloeden vertoont, iets van belang, niet in de laatste plaats voor het Caraibisch gebied zelf. Maar wij geloven, dat Berto Pasuka, wil hij zijn ballet verder laten groeien, goed zou doen niet langer zijn uitgangspunt te zoeken in een tot historie geworden Afrika. Hij zal naar de levende werkelijkheid van het Caraibisch gebied moeten grijpen en dan vindt hij voor de danskunst, die hij brengen wil, het materiaal voor de hand, o.a. in het land, waar hij zelf vandaan komt: Jamaica.

H. de Wit.

WAT ZIT ER AAN HET SPIT, KAMERADEN? — Met gemengde gevoelens beschouwen twee hanen het minder fortuinlijke lot, dat hun medebroeders ten deel viel op de tentoonstelling, die in het Grand Central Palace in New York gehouden werd, en waar zijn aan het spit tot een goudachtig bruine kleur werden omgetoverd. Wellicht verachten deze critici hun soortgenoten in hun hart en verwijten hun, dat ze de „gebraden haan willen uithangen".

Charley Hart ontspringt de dans

Zestien uur op het voorstuk van doormidden gebroken tanker

En dan een paar uur zwemmen in de Golf van Biscaje.

Dit is het verhaal van Charley Hart. Een gezette veertiger, geboren onder de Westindische tropenzon, marconist. Een man, die naar zijn zeggen maar drie avonturen in zijn leven meemaakte en daar voor de rest van zijn leven dik zijn buik van vol heeft. Charley Hart, die in 1929 met de revolver in de ribben de Venezolaanse generaal Urbina moest gehoorzamen, toen die zijn schip voor een revolutie charterde, die in 1940 op een haar na door de Italianen in Napels in 'n interneringskamp werd opgesloten en die onlangs 16 uur lang in storm, hagel en regen op het voorschip van een doormidden gebroken tanker ronddreef en daar twee uur lang in de hoge deining van de Golf van Biscaje moest zwemmen voor hij werd gered. Dat was het leven van Charley Hart, die over de eerste twee avonturen hartelijk kan lachen, maar van het laatste nachtmerries heeft en bij het vertellen soms even schokt.

HET ANDERE VERHAAL

Op 28 Januari verging tijdens een hevige storm de Voorse tanker „Janko", varend ander Panamese vlag en eigendom van de Pankos Operation Cy.

Van de dertig man werden er twee niet gered.

Wij allen lazen dat en wij vonden dat erg. De volgende dag waren wij het vergeten.

Maar hier is het verhaal van Charley Hart, marconist van de Janko en enige Curaçaoënaar aan boord. Hij vertelt u van zijn merkwaardige leven, dat hem maar drie avonturen bracht. Maar welke!

Stuurman en stoker verloren meer: hun leven.. .

De hele reis was verkeerd geweest: pech en ellende. De „Janko", een Noorse tanker, maakte de derde van de acht charterreizen voor de Anglo-Irian Oil Company: van Göteborg in Zweden naar Abadan in Iran. Op de heenreis moesten ze drie dagen dokken wegens een lekke tank. Dat was op Malta. De eerste machinist werd ziek en daarom moest Aden aangelopen worden om hem in een ziekenhuis af te leveren. Daar wilde een Italiaanse bediende de kapitein met een broodmes vermoorden en toen gingen veiligheidshalve voortaan alle hutdeuren op slot en droeg de kapitein een revolver bij zich. Olie geladen, terug. Veertig man, bijna allemaal Italianen, een paar Noorse officieren, Noorse kapitein, Hollandse marconist. Storm. Charley Hart heeft nog nooit zoveel stormen achter elkaar gehad. De hele Middellandse zee door. Een blaasje in Malta.

Na Gibraltar begon het feest opnieuw. Op Zaterdag 27 Januari zat Hart aan zijn wacht. Alle zenders meldden nóg hardere storm. Na zijn wacht tegen middernacht kwam de derde stuur nog even zijn hut binnen. Ga je mee achter een kop koffie pakken? Nee, zei Hart, ik ben al uitgekleed. De derde stuur zei oké en ging alleen. Pas een week later zagen ze elkaar weer....

„Het schip breekt"

Hart ging op zijn kooi zitten maar vloog overeind toen hij plotseling een gekraak hoorde of de wereld verging. De wereld verging niet, het schip wèl. Hij vloog aan dek en zag tot zijn sprakeloze ontzetting, dat het achterschip anders slingerde dan het voorschip. Hart rende naar de commandobrug.

„SOS, captain?" schreeuwde hij.

„No use", zei kapitein Backer. Het had geen nut. Er was geen stroom, de antenne was gebroken. Kapitein en marconist vluchtten van de brug toen die achterover in zee ging hangen. Op de voorplecht vonden ze nog vijf mensen: eerste en tweede stuurman, hofmeester en twee matrozen. Het achterschip dreef van de rest weg, volle lichten op, 33 man achterop.

De angst sloeg het kleumende groepje op het uiterste puntje naar de keel. Direct zinken? Langzaam zinken? De voorsteven kwam hoog uit het water.

Het schip zonk niet. De twee delen dreven ver uiteen, lagen lam en scheef in de storm. In de verte, op tien mijl afstand waaierde het vuurtorenlicht van Finisterre. De toestand scheen hopeloos: of zinken of tegen de rotsen te pletter slaan. De zeven mannen hurkten dicht bijeen op het hellende dek, wachtend op het einde.

Redding

Door een wonderlijk toeval koerste in de stikdonkere nacht de Engelse vrachtboot „Tasmania" op hen af. Ze gaven signalen met een zaklantaarn, vroegen om SOS te zeinen. Redding in het duister bij zulk weer was onmogelijk. De „Tasmania" cirkelde om de twee wrakstukken heen en wachtte op het daglicht. Na zeven uur 's morgens schoot de „Tasmania" een lijn over. Maar de kabel kregen ze door de zware zee niet over. De Tasmania seinde dat er om vijf uur 's middags een sleepboot zou komen. Waarom dat schip voor die tijd geen boot uitzette begrepen de schipbreukelingen niet. Er kwamen meer schepen: het Noorse passagiersschip „Venus", de Panamees „Caprella", de Noor „Bursa".

De „Venus" kwam vrij dicht bij en na een paar uur begrepen de mannen, dat zij de zee in moesten wilden ze niet met het wrak omkomen. Als vierde ging Hart aan het touw omlaag. Het touw sneed zijn handen aan flarden. Een meter boven het water kon hij het niet meer houden en viel in zee. Trapte zich vertwijfeld van de gevaarlijke scheepsromp weg en braakte het zeewater uit dat hij binnen had gekregen. Hij greep een paar wrakstukken en begon in de richting van de „Venus" te zwemmen. De zeven vochten voor hun leven. Niemand voelde de snerpende kou van het water, bij iedere volgende aanrollende golf die hen zou overspoelen dachten ze dat ze nu de strijd maar zouden opgeven.

Hart zwom. Een half uur, een uur, een eeuw. Toen was hij bij de grauwe romp van de „Venus". Hij greep een toegeworpen touw, maar werd door de deining zo hard tegen het schip geslingerd, dat hij onder het schip dreigde te geraken. Toen zag hij de reddingboot. Kracht om er zich in te hijsen had hij niet. De matrozen trokken hem binnen. Daar lag hij, half naakt, bedekt met een dikke laag olie.

Twee uur waren verlopen nadat hij in het water was gegaan, achttien uur na de schipbreuk. Zijn lotgenoten van het voorschip werden allen opgevist. Voor de tweede stuurman, de Noor Henriksen, kwam de hulp te laat: hij was al verdronken.

Al de tweede keer

Zo is het ditmaal gegaan met Charley Hart op de Noorse tanker „Janko". Van het achterschip werden ook allen gered. Een stoker stierf na de redding van uitputting. Het voorschip liep tegen de rotsen te pletter, het achterschip werd naar de Spaanse haven Vigo gesleept en aan de grond gezet. Voor de oorlog — toen het schip nog „Jaguar" heette — was het ook al doormidden gebroken. Ook toen was het achterschip gered en in Amsterdam werd er een mooi nieuw voorschip aangezet. Weer brak het schip, een paar meter achter de las, op het oude gedeelte.

De bemanning kwam in drie groepen aan land: de „Caprella" zette de geredden in Londen af, de „Bursa" bracht de zijne naar Bordeaux. Charley Hart kwam met de „Venus" de haven van Southampton binnen. De vlag hing halfstok en twee matrozen hielden de wacht in de doo kamer.

Nu pas is Charley Hart th gekomen. De Amsterdamse I naeushof stak de vlag uit, huis leek een bloementuin.

Dit was zijn derde avont De opstandige generaal Urb van Venezuela overviel het op Curaçao, nam de gouvern gevangen en voer met hem gijzelaar met zijn troepen boord van Harts schip terug de opstand te beginnen. De volvers van de heren zaten los en Hart gaf geen cent zijn leven. Later kreeg hij sch nummer twee toen de Italia in 1940 zijn (Noorse) schip pikten en hem met de No wilden interneren.

Dit was de derde keer, scheepsrecht. Dat hoopt hij maar. Daar mag je thuis wel op hopen? De „Pankos O rating Company" verloor schip. Charley Hart verloor schip en een baan.. Zo blijft altijd iets onredelijks in de reld. Máar Charley Hart kla daar niet over. Want de twe stuurman en de stoker verlo méér: hun schip en hun ba En hun leven.

(Vrije Volk

NEDERLAND

Willem Barendsz goede vangst

Amsterdam. — De „Will Barendsz", de drijvende fabr van de Nederlandse Wal vaart Maatschappij, heeft uitstekend seizoen gehad gens de goede vangsten en gunstige prijzen voor traan spermolie, zo heeft een func naris der maatschappij all verklaard. Aangezien de gem delde prijs per ton 1.200 gul bedraagt, verwacht men, dat totale opbrengst van dit seiz omstreeks 20 millioen gul zou bedragen tegen 12,5 lioen in het seizoen 1949/50 18,5 millioen in het seizoen 1 /49. Alle traan is reeds aan regering voorverkocht. Weg de ontwikkeling op de wer markt liggen de prijzen aanz lijk hoger dan het vorig ja Het walvisvaartseizoen in Zuidpoolgebied werd 9 Ma afgesloten en de „Willem rendsz" wordt midden April Amsterdam terugverwacht.

De officiële productiecijf luiden: totale productie 91 barrels (15.228 ton) traan en 181 barrels (2.032 ton) sper olie tegen 77.377 barrels (12 ton) traan en 4.957 (862 t spermolie in het vorig seizoe

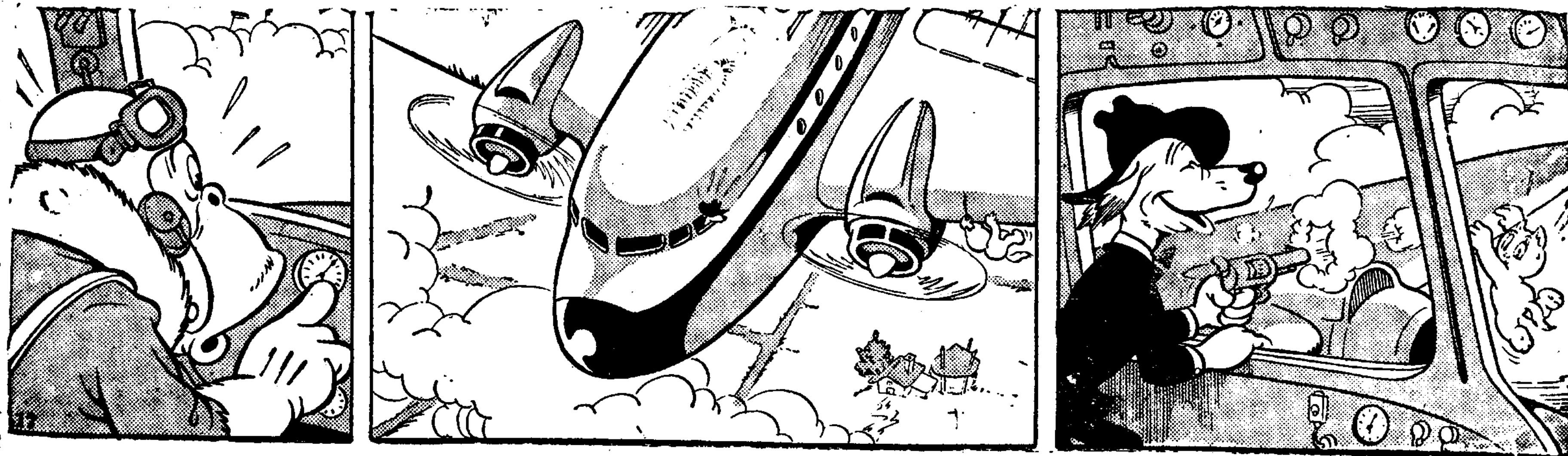
Landingsre

Amsterdam. — „Argent Airlines" is met ingang Woensdag de tweede ma schappij met een rechtstre se passagiersdienst Amsterda Zuid-Amerika (De KLM is eerste). De Nederlandse re ring heeft aan Argentine lines het recht verleend om Schiphol passagiers en vra mee te nemen. Er zullen tw vluchten per week plaats h ben. De Argentijnse vliegtuig zijn reeds lang geziene gas omdat het gehele onderho van alle toestellen op Europa de werkplaatsen van de Kl geschiedt.

HOED AF VOOR CHETA. — Het wordt lente en daarmee kom de Mode met haar nieuws. Ofschoon Hollywood ogen te wein heeft, om de vele verrassingen te bewonderen, waar filmster voor zorgen, heeft ze het toch zijn hoed af voor Cheta, de filmster, haar hoeden aanpaste aan haar verschillende gemoedsstemming

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

het grote vliegtuig was de toestand intussen vrolijker geworden. Bul Super was erin geslaagd een stukje muziek uit de radio te halen en zat opgewekt de maat te trappen.

„Ik vraag me af," riep hij, „waarom ze dat aardige wijsje van een poosje geleden nooit meer spelen! Hoe was dat ook weer? Pom - pom- pom - jippie - jippie - jee...."

„Ouwe, taaie, heette dat!" hielp Hieper hem. „Een leuk wijsje, ja. Jammer, dat ze het nooit meer spelen, hé?"

„De beschaving gaat achteruit!" zei Super. „En jij moet stil zijn, chauffeur! Je bent onrustig. Is er iets!?"

„Ja, er is iets!" riep de piloot. „Mijn benzine raakt op! „er moet een lek zijn!"

„Een lek!" gilde Hieper, ongerust onder de bank kijkend. „Dat is gevaarlijk, hè Super?"

„Buiten!" snauwde Super. „Kijk naar buiten, sukkel! Dáár zit de benzinetank!"

Hieper gehoorzaamde en toen ontdekte hij tot zijn schrik Tom Poes, die op een ongelukkige manier aan een van de vleugels hing.

„Ga je wèg!" gilde Hieper, zijn hoofd uit het raam stekend.

„Onzin!" brulde Super. „Schiet hem eraf!"

„Ik moet schieten!" riep Hieper en voegde de daad bij het woord.

De schoten knalden en de kogels floten Tom Poes om de oren. Er waren maar twee kansen voor hem: geraakt te worden door Hiepers kogels of omlaag te vallen en Tom Poes besloot het laatste te kiezen....

„Ik houd hier niet van!" zei Hieper zich zenuwachtig terugtrekkend.

Generaal Kruls verweert zich tegen beschuldigingen.

's-Gravenhage — Generaal mr H. J. Kruls heeft zich in een officiële verklaring verweerd tegen de beschuldigingen van de toenmalige minister s'Jacob. Deze beschuldigingen waren vervat in een antwoord van mr s'Jacob op schriftelijke vragen van de heer Bruins

Gebrek aan vertrouwen.

Het is mij bekend — zo begint generaal Kruls zijn verweer op de eerste beschuldiging: gebrek aan vertrouwen in de leiding van de generale staf —, dat er tijdens de ambtsperiode van minister Schokking twijfel bestond over de vraag, of de leiding van de generale staf voldoende voor haar taak berekend was. Voor mij was deze fase echter beëindigd, toen minister-president Drees mij op [...] Augustus 1950 in het bijzijn van mr Schokking mededeelde, dat ik het vertrouwen van het kabinet bezat. Dit vertrouwen was niet aan een bepaalde termijn gebonden. Op 31 Juli diende ik een memorandum in over de noodzakelijk geworden versnelling uit de uitbreiding van de opbouwplannen van de Koninklijke Landmacht. Dit memorandum hield reeds in het huidige divisie-plan, waarvan de wederoproeping van de lichting [...] alleen onderdeel was. Uit hetgeen ik daarin vermeldde over de uitvoerbaarheid blijkt duidelijk dat ik de moeilijkheden ken[...]

Voorlichtingskwestie.

Ten aanzien van de voorlichtingskwestie zegt de generaal: Naar mijn mening ligt de openbare voorlichting binnen het terrein der eigenlijke militaire werkzaamheid van de chef van de generale staf, daar deze werkzaamheid niet naar behoren kan worden verricht zonder verhoging van het inzicht der gehele bevolking in de noodzaak en de omvang van de defensie-voorbereiding.

Divisie-conflict.

Het spoedig vormen van parate troepen ter sterkte van ongeveer één divisie achtte ik door de omstandigheden, zoals die waren na de beslissing van de Noord-Atlantische Raad op 19 December 1950, noodzakelijk en bovendien mogelijk zonder het vastgestelde beleid principieel te veranderen en zonder de opbouw op lange termijn te schaden. Ik heb de minister op 20 December 1950 in een persoonlijk schrijven daarop gewezen. Mr s'Jacob heeft daarop op geen enkele wijze gereageerd. Op 8 Januari 1951 heb ik in verband met het naderend bezoek van generaal Eisenhower met instemming der andere chefs van staven in een memorandum aan de minister opnieuw op de noodzaak van verhoogde paraatheid gewezen. Op 9 Januari heeft de minister als zijn persoonlijke en voorlopige mening aan de chefs van staven medegedeeld, dat hij door het nemen van bijzondere maatregelen voor het heden en de naaste toekomst de opbouw op langere termijn niet zou willen schaden. De minister wilde echter eerst het oordeel van de regering over de wereldsituatie kennen en het bezoek van generaal Eisenhower afwachten.

Na het bezoek van generaal Eisenhower voelde ik het als mijn plicht de minister van oorlog op 13 Januari het voorstel te doen tot verhoging der paraatheid. Over dit voorstel heb ik nimmer met de minister van gedachten kunnen wisselen. Nochtans heeft de minister zijnerzijds het voorstel op 19 Januari aan de raad voor militaire aangelegenheden van het Koninkrijk voorgelegd. De raad besloot de behandeling uit te stellen tot 25 Januari. Op 22 Januari deelde de minister van oorlog mij echter mede, dat tussen hem en mij geen samenwerking meer mogelijk was. Aldus generaal Kruls.

Suriname

GROTE OVERWINNING VOOR N.P.S.

Paramaribo. — De definitieve uitslag van de gehouden verkiezingen in Suriname luidt als volgt: Natibnale Partij Suriname 13 zetels, Verenigde Hindoestaanse Partij zes zetels, Kaum Tani Persatuan Indonesia twee zetels.

Gouverneur Klaassesz heeft gisteren de heren F. Lim A Po en D. Findlay aangezocht een kabinet te vormen, hetgeen zij hebben aanvaard.

TOCH LANDMACHT NAAR SURINAME?

Een commissie van de generale staf der K.L., bestaande uit generaal-majoor Mr J. D. Schepers, luitenant-kolonel P. J. van der Maat en majoor R. S. Piccardt, zal eind volgende week naar Suriname vertrekken.

Hoe wel het besluit reeds was genomen, dat de troepen van de landmacht in Suriname door mariniers zouden worden vervangen, bestaat de kans dat alsnog zal worden overwogen om Suriname tot een basis van de landmacht te maken.

De betrokken commissie zal een onderzoek instellen naar de zich voordoende problemen op nrganisatorisch en administratief gebied en daarover rapport uitbrengen. Zowel van de zijde der reeds gestationneerde Nederlandse militairen als van de zijde der Surinamers, die bij de landmacht dienen, waren bezwaren geopperd. Van Surinaamse zijde heeft men doen weten, dat men de voorkeur geeft aan het behoud van de landmacht in Suriname, er daarbij op wijzend, dat de Antillen beter geschikt zijn voor een marinebasis. Het problem heft moeilijke kanten, daar dan Suriname de enige basis van de K.L. overzee zou worden.

(Alg. Handelsblad):

ARUBA

SCHEEPVAART OP ARUBA.

We hebben de statistiek van de scheepvaart ontvangen van Aruba over het jaar 1950 en wij zien dat dit verkeer is toegenomen. De schepen zijn wel minder in aantal, doch de bruto en netto inhoud in m3 zijn toegenomen.

Hieronder laten we de getallen volgen; de tussen haakjes geplaatste cijfers slaan op die van 1949.

Het aantal schepen, dat Aruba aandeed was 6.777 (7.218) met 92.151.226 m3 bruto inhoud (85.633.265 m3) en 53.723.674 m3 netto inhoud (49.833.765 m3).

De tankschepen van de Lago en A.P.M. hadden in deze statistiek de overhand. In St. Nicolaasbaai alleen kwamen 4388 tankers binnen met 74.908.261 m bruto inhoud en 43.945.947 m3 netto inhoud. In Druifbaai waren deze getallen resp. 920 met 12.267.823 m3 bruto inhoud en 6.823.298 m3 netto inhoud.

Dirk Stikker kon niet naar Parijs.

's-Gravenhage. — De Nederlandse minister van buitenlandse zaken en voorzitter van de O.E.E.S., mr. Stikker, woont de tweedaagse bijeenkomst van het ministercomité van de Raad van Europa, die vandaag in Parijs is geopend, niet bij.

Zijn aanwezigheid in Den Haag kan niet worden gemist in verband met het werk van de nieuwe regering, zo wordt door het departement van buitenlandse zaken bekendgemaakt. De Nederlandse ambassadeur in Parijs, C. G. W. H. baron Van Boetzelaer van Oosterhout, neemt voor mr Stikker waar.

Dit is nummer acht

's-Gravenhage. — Vernomen wordt, dat Lasclo Heller, handelsattaché bij de Hongaarse legatie alhier, die na zijn terugroeping naar Boedapest op 2 Februari jl. uit Den Haag vertrok maar in Rotterdam de trein niet haalde, de Nederlandse regering asyl heeft verzocht als politiek refugié. Zijn verzoek is in beraad gehouden.

Heller is de achtste Hongaarse legatie-employé alhier, die met de regering te Boedapest breekt. Hij is electrotechnisch ingenieur en kwam in Maart van het vorig jaar naar Den Haag.

„Crescendo" geeindigt

Harskamp. — Gisteravond heeft generaal-majoor A. P. C. Opsomer, de commandant van de troepen te velde, zijn voldoening uitgesproken over de wijze, waarop meer dan 6.000 man van de tweede lichting 1949 „voor hun examen zijn geslaagd" in de vorm van de driedaagse oefening „Crescendo". De manoeuvres zal worden bijgewoond door de Koningin en Prins Bernhard en waarbij de Canadese wapenen, die aan Nederland zijn verstrekt, symbolisch aan het leger zullen worden overgedragen.

Ark van Noë

's-Gravenhage. — De vrachtskymaster PH-TEZ is uit Bangkok onderweg naar Amsterdam met een groot aantal dieren, waaronder vier olifanten, een panter en een schildpad van 300 kg. De olifanten en de panter gaan door naar New York; de bestemming van de schildpad is onbekend.

BONAIRE

AANBESTEDING.

Hedenmorgen werd de aanbesteding gehouden van de bouw van een ambachtsschool op Bonaire. Er waren zeven inschrijvers met de volgende bedragen: *Coöperatief Bouwbedrijf Bonaire* i.o. *f* 99.000—; *Max Britten* *f* 115.680.—; *Bonaire NV Bouwmaatschappij* *f* 141.700; *ir A. v.d. Kwast* *f* 147.300.—; *Bohama* *f* 149.800.—; *Lendering* *f* 115.999.— en *H. J. Rijsdijk* *f* 160.100.

PHILIPS 50 JAREN

's-Gravenhage. — In 1941 bestond Philips 50 jaren. Uiteraard was het toen niet mogelijk dit jubileum op passende wijze te vieren. Derhalve wil men het 60-jarig bestaan dit jaar wel vieren, waarvoor een vierdaags feestprogram is vastgesteld, aanvangend op 12 Mei. De eigenlijke herdenkingsdag valt op 15 Mei met een aantal officiële plechtigheden, welke besloten zullen worden met een massale bijeenkomst van het voltallige in Eindhoven woonachtige Philips-personeel ten getale van 26.000.

SAHARA EXPEDITIE

Rotterdam. — Een Sahara-expeditie onder leiding van de architect Herman Haan, die uit Amsterdam naar Marseille zou vertrekken om daar over te schepen naar Algiers, heeft reeds de eerste dag met pech te kampen gehad, waardoor men ruim een halve dag achterop is gekomen.

Herman Haan, die al vóór de oorlog reizen naar Afrika maakte en ook na 1945 daar vertoefde voor het doen van opgravingen in Romeins Afrika (Carthago) en bij de Phoenisische graven, interesseert zich bijzonder voor de vóór-Egyptische cultuur. Hij is thans begonnen met uitvoering te geven aan zijn voornemen om opnieuw een reis te ondernemen naar de Hoggar- en Ajjergebergten in de centrale Sahara, waar verscheidene onderzoekers reeds vóórhistorische rotstekeningen gevonden hebben en tijdens de oorlog ook een Franse onderzoeker in een rivierbedding belangrijke ontdekkingen deed. Herman Haan wil daar op zijn beurt zijn geluk bij het graven beproeven en er ook de reeds gedane vondsten in ogenschouw nemen. Hij heeft daarvoor een zgn. hupcar van het leger gekocht en deze ingericht voor negen personen. De grijs-wit geschilderde wagen draagt het opschrift „Expédition Africaine".

Behalve de heer Haan en zijn vrouw Hanske gaan mee de Rotterdamse schilder Louis van Roode, die de eventueel te vinden tekeningen nauwkeurig zal [...]

— De geallieerde Hoge Commissie in Duitsland heeft officieel medegedeeld, dat de Duitse consulatengeneraal te Londen, Washington en New York bevoegd zijn visa voor Duitsland te verstrekken.

Connally verdedigt zenden van Amerikaanse troepen.

Washington. — Senator Tom Connally heeft Vrijdag als woordvoerder van de Amerikaanse regering in het Congres over de buitenlandse politiek het Senaatsdebat geopend over het zenden van Amerikaanse troepen naar Europa.

Hij meende, dat 50 á 60 goed uitgeruste divisies in Europa met steun van de luchtmacht en de vloot de Sovjets konden afhouden van een aanval. Er zou een huivering door de vrije wereld gaan, wanneer het zenden van Amerikaanse troepen wordt tegengehouden, zo zeide hij.

Het zenden van troepen is in het belang van de Verenigde Staten, omdat een verzwakt Europa een voortdurende uitnodiging is tot Russische agressie. Indien de geallieerden thans onder bescherming van de Amerikaanse atoom-superioriteit hun verdediging opbouwen, behoeven wij de dag niet te vrezen, dat de Sovjets een voorraad atoombommen zullen hebben, die groot genoeg is om de vrede te bedreigen, aldus Connally, want tegen die tijd zijn atoombommen alleen niet voldoende om de geallieerde verdediging uiteen te slaan.

Frankrijk deed naar verhouding meer dan de Verenigde Staten voor de Europese verdediging. Engeland, België en Nederland bijna evenveel. Engeland, Frankrijk en Nederland hebben in het vorige jaar naar verhouding een groter deel van hun bruto nationale inkomen aan militaire uitgaven besteed dan de Verenigde Staten. Voor troepenzending naar het buitenland was goedkeuring van het Congres volgens Connally niet nodig.

Attlee naar ziekenhuis

Londen. — Attlee zal Woensdag ter observatie in het ziekenhuis worden opgenomen. Attlee zal onderzocht moeten worden in verband met de klachten over een zweer aan de 12-vingerige darm (In 1948 was hij om deze reden ook onder doktersbehandeling.) en wegens zijn vermoeiende werkzaamheden der laatste maanden. Er schijnt geen reden tot ongerustheid te bestaan en men hoopt, dat Attlee op 31 Maart in staat zal zijn voor de radio te spreken. Het Paas-reces van het parlement duurt van 22 Maart tot 3 April. Morrison zal als plaatsvervanger van Atlee, die 68 jaar is, optreden.

„LA PRENSA-CONFLICT

Buenos Aires. — De Argentijnse Kamer van Afgevaardigden heeft met 85 tegen 14 stemmen een wetsontwerp aangenomen voor de benoeming van een commissie van negen leden van het Congres voor een onderzoek bij de handelsonderneming van „La Prensa". De Senaat keurde het ontwerp goed met algemene stemmen en benoemde zijn drie leden in de commissie. Het ontwerp was ingediend door de vice-voorzitter van het blok, dat Perón steunt.

Het onafhankelijke dagblad „La Nación" klaagde in een hoofdartikel over de systematische verstikking van de pers en waarschuwde, dat de veroorzakers hiervan, wanneer de dag komt, dat er alleen nog een eenheidspers bestaat, zullen ondervinden, dat zij onwetend zijn over wat leeft en gedacht wordt in de republiek. Een lid van de radicale oppositie in de Kamer zei, dat de actie tegen „La Prensa" in hoge officiële kringen was voorbereid.

Ontstemd

Belgrado. — Het in Belgrado verschijnende regeringsblad „Politka" verklaart, dat de bevestiging te Londen van de driemogendhedenverklaring over Triëst zal leiden tot een verslechtering van de betrekkingen tussen Italië en Joegoslavië. In de verklaring (van 1948) wordt gezegd, dat Triëst weer onder Italiaans gezag dient te komen.

BEKENDMAKING.

Het Hoofd van de Landswatervoorziening brengt de abonne's in herinnering dat zij op grond van de met de L.W.V.-dienst aangegane overeenkomst, ingevolge art. 10 der „Voorwaarden voor Aansluiting en Waterlevering" verplicht zijn de waterrekeningen binnen 20 dagen na uitreiking (datum poststempel) ten kantore van de Heer Ontvanger te voldoen.

Tengevolge hiervan zullen onbetaalde waterrekeningen over JANUARI 1951 en die o er de voorgaande maanden, vóór 1 APRIL 1951 betaald dienen te worden. Bij niet betaling zullen deze rekeningen per 1 April 1951 verhoogd worden met *f* 1,— aanmaningskosten, voortvloeiend uit de afgesloten overeenkomst, plus eventuele invorderingskosten.

Hoofd Landswatervoorziening,
VAN STUIVENBERG.

De Heer en Mevrouw
S. D. BRUIN — ARENDS
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon
ANTHONY JOHAN RANDOLPH
ORANJESTAD, ARUBA, 10—3—51

Een stad in het klein ter ere van George Maduro

Edelmoedige gift van fam. J. M. L. Maduro

Het bestuur van de stichting Bijstand Studenten Sanatorium, heeft het initiatief genomen tot het stichten van een unieke miniatuurstad in de gemeente Den Haag, die mede dient om de nagedachtenis te eren van de zoon van de heer en mevr. J. M. L. Maduro-Maduro uit Curaçao. Dit echtpaar had kenbaar gemaakt. dat het een bedrag beschikbaar wilde stellen voor een goed doel, ter nagedachtenis van hun zoon George, die in 1945 in het concentratiekamp Dachau is overleden. Hem is posthuum de Militaire Willemsorde verleend wegens zijn moedig gedrag in de Meidagen van 1940 als reserve-luitenant der Huzaren.

Het volgende plan is nu volgens „de Haagse Courant" ontworpen. Van het door de heer en mevr. Maduro ter beschikking gestelde bedrag — hetwelk 50.000 Nfl groot is — wordt ergens aan de rand van den Haag een nieuwe „stad" gebouwd. Een stad met moderne flatgebouwen en schilderachtige, oude wijken, met uitgebreide industrieterreinen en drukke havens, met een vliegveld en een spoorwegstation, waar de modernste treinen af en aan rijden, met een prachtig recreatieoord, waarin een dierentuin en sportvelden. Een stad, welke zich heeft uitgebreid volgens een eeuwenoude historie, al is nu nog niets van haar te bespeuren en al zal deze plaats geen groter oppervlakte beslaan dan 100 x 100 meter, terwijl de naam nog niet eens is vastgesteld. Een normaal mens zal er zich voelen als Guliver en Liliput, want alle bouwwerken en voertuigen zullen slechts één vijfentwintigste deel van de grootte van die in een gewone stad bedragen.

Als deze miniatuurstad er eenmaal is zal zij veel publiek trekken. Ontelbaren zullen dan dit unieke technische wonder willen bekijken en bewonderen. En dat is nu juist de bedoeling er van, want de bezoekers van dit stadje, dat volkomen natuurgetrouw zal worden opgetrokken, zullen entree moeten betalen en de op deze manier verkregen gelden komen dan ten goede aan het Studenten Sanatorium te Laren.

Naar Engels denkbeeld

Dit initiatief is niet geheel origineel, maar werd geïnspireerd door het reeds meer dan 20 jaar bestaande miniatuurstadje Bekonscot in Beaconsfield (Engeland) en dat zoveel publiek trekt, dat de bouwer er van jaarlijks ƒ 47.200 aan ziekenhuizen kan afdragen!

De moeilijkheid was om een bouwmeester te vinden, maar daar is het bestuur in geslaagd, toen de heer S. G. Bouma, directeur van het Zuiderzeemuseum te Enkhuizen zich daartoe bereid verklaarde. Hij heeft thans de plannen ontworpen en reeds een begin aan de uitvoering er van gemaakt.

Volkomen natuurgetrouw

Deze miniatuurstad zal een zeer nauwkeurige copy worden van een willekeurig „echt" Nederlands centrum van handel en industrie. De heer Bouma heeft in de eerste plaats een economische historie voor deze plaats ontworpen, waarbij hij van de gedachte uitging, dat omstreeks 1200 aan de grens tussen een heuvellandschap en een moeras, daar waar enige grote rivieren een delta vormden, een burcht werd gesticht welke de basis was van een koopmansstadje, dat in de loop der eeuwen is uitgegroeid tot een belangrijk handelscentrum. Het moeras is een modern polder geworden, waar o.m. het vliegveld is aangelegd en die doorkruist wordt door spoorlijnen en moderne autowegen. In het heuvelgebied staan de tijdens en na de Gouden Eeuw door rijke kooplieden gebouwde pompeuze villa's.

Grote bedrijven werken mee

In alle opzichten wordt dit een model-stad. Naast het oude centrum, met schilderachtige geveltjes, staan prachtige moderne woonwijken. Er komen postkantoren, ziekenhuizen, winkels, kerken, kantoorgebouwen, enz. Alles wordt electrisch verlicht met miniatuur-lantaarns en neon-reclames en uit de kerken zal zelfs zachte orgelmuziek klinken. In het recreatie-oord zal een kermis niet ontbreken en over de wegen zullen glanzende auto's glijden.

Van onschatbare waarde voor de stichters van deze stad is de medewerking, welke door grote bedrijven wordt verleend. Zo zal de N.S. zorgen voor de aanleg van de spoorwegen, waarover gelijktijdig 18 electrische treinen zullen razen, de B.P.M. voor de bouw van een petroleumemplacement bij de haven, en de K.L.M. heeft de aanleg van een vliegveld op zich genomen.

Andere maatschappijen hebben de bouw van de fabrieken, de haven met schepen, — het droogdok enz., enz., — op zich genomen. Overigens zal het voor vele bedrijven mogelijk zijn zich in deze nieuwe plaats „te vestigen", d.w.z. een copy van de winkel, het kantoor of de fabriek in deze stad te laten bouwen.

Binnen 1½ jaar

Wanneer de Haagse Gemeenteraad zijn fiat zal hebben gegeven, gaat alles met kracht door en het geheel moet gereed zijn op 1 Juni 1952. Overigens zal geregeld worden doorgebouwd, immers ook in een echte stad verrijzen gedurig nieuwe gebouwen en worden meer straten aangelegd. Ook de verkeersmiddelen zullen steeds, indien nodig, door modernere typen worden vervangen.

De voornaamste straten zijn zo breed, dat hier gemakkelijk vele volwassen personen over kunnen lopen, om alles te kunnen bezichtigen. Tevens zal een klein amphitheater voor het publiek worden aangelegd en rondom het complex komt een wal, van waar men een overzicht op het geheel zal hebben.

De bedoeling is dat er ook een restaurant zal worden gesticht. Gedurende de winter zal de stad niet te bezichtigen zijn. De huizen, die van weervast plaatmateriaal worden gemaakt, komen op betonnen fundamentjes te staan, waar ze in het slechte jaargetijde worden afgehaald voor herstel en onderhoud.

(Uit de „Morgenster")

Voetbalnieuws uit Holland

H.V.C. kampioen in 2e klasse West I

De grote strijd tussen T.E.C. in 2e klasse Oost duurt onverminderd voort.

In de Westelijke tweede klasse A van afdeling I is H.V.C. door een 0—0 gelijkspel tegen Stormvogels, zijn ernstigste concurrent kampioen geworden. Met de kampioen van de tweede Klasse B, waar de strijd om de bovenste plaats tussen Volendam en Elinkwijk onverminderd voortduurt, zal H.V.C. een competitie moeten spelen om een plaats in de eerste klas.

In de andere afdelingen der tweede Klasse bracht de afgelopen Zondag nog niet veel klaarheid. In het Oosten duurt de grote strijd tussen 't Nijmeegse Quick en T.E.C. uit Tiel onverminderd voort. Quick versloeg Ede met 4—1 en T.E.C. won de uitwedstrijd tegen Arnhemse Boys met 5—3.

In de andere afdeling Oost staat Borne 4 punten voor op de oud-eersteklasser Tubantia met nog 4 wedstrijden voor de boeg, een dus mooie kans voor Borne. In de Westelijke tweede klasse afdeling II A is D.H.C. reeds kampioen., maar in B is de strijd nog in volle gang tussen E.B.O.T., Scheveningen en Quick (Den Haag), maar ook het Rotterdamse Overmaas heeft nog een kans. In het Zuiden leidt Theole in de 2e klasse A op de voet gevolgd door RKTVV, dat echter afgelopen Zondag lelijk struikelde te Eindhoven tegen De Spechten, een 3—1 nederlaag werd geleden. In het Zuiden Afd. II B is de strijd nog spannend tussen RKONNS en Groene Ster,; Zondag jl. eindigde de wedstrijd om de leiding tussen beide ploegen onbeslist met 1—1.

Zoals wij reeds Donderdag meldden, behaalde Heerenveen Zondag jl. het kampioenschap. Het is de negende achtereenvolgende maal, een prestatie, waarop zij met recht trots kunnen zijn. In 18 wedstrijden scoorden zij 80 doelpunten, terwijl de verdediging in deze 18 wedstrijden 25 maal werd gepasseerd. Vitesse tekende protest aan tegen de 2—2 uitslag van de wedstrijd tegen Wageningen, zodat de mogelijkheid bestaat, dat D.W.S. weer een punt voorsprong gaat nemen.

Hieronder volgen de standen der eerste klasse afdelingen bijgewerkt tot en met Zondag jl.

A

Heerenveen	18	32
Be Quick	19	24
Go Ahead	17	20
G.V.A.V.	18	20
Sneek	17	19
Leeuwarden	17	19
Frisia	17	18
Achilles	18	14
Zwartemeer	18	13
Zwolse Boys	17	12
H.S.C.	18	11
Velocitas	18	10

B

Wageningen	19	25
D.W.S.	18	23
A.G.O.V.V.	19	21
't Gooi	19	20
N.E.C.	19	20
Enschede	19	20
Enschedese Boys	19	19
Ajax	18	18
D.O.S.	19	18
Heracles	19	16
Vitesse	18	14
Hengelo	18	12

C

Blauw Wit	18	27
S.V.V.	18	23
Haarlem	17	22
A.D.O.	16	21
R.C.H.	17	20
E.D.O.	17	19
Hermes DVS	18	19
H.B.S.	18	16
Volewijckers	17	14
V.S.V.	18	14
D.W.V.	17	9
K.F.C.	17	4

D

B.V.V.	18	27
Willem II	17	25
Emma	18	23
N.A.C.	17	21
R.B.C.	16	20
Feyenoord	19	19
Longa	17	18
Xerxes	17	15
Noad	18	14
Sparta	19	14
T.S.C.	18	11
De Baronie	18	5

E

P.S.V.	19	34
Eindhoven	19	29
V.V.V.	19	21
M.V.V.	19	18
Maurits	19	17
Chevremont	20	17
Limburgia	18	16
Bleyerheide	18	16
Sittardia	17	15
Brabantia	18	14
Sportclub Emma	18	14
Helmondia	18	11

HOCKEY

KAMPIOENSCOMPETITIE BEGONNEN. VENLO EN H.H.IJ.C. WINNAARS MET GROTE CIJFERS

In de eerste ronde der kampioenscompetitie werden uitslagen genoteerd zoals ieder ze had verwacht. De overmacht van H.H.IJ.C. en Venlo over D.K.S. en Groningen was groot, groter zelfs dan de cijfers 7—1 voor H.H.IJ.C en 5—1 voor Venlo doen vermoeden, want zowel de Westelijke als de Zuidelijke kampioenen haalden niet het onderste uit de kan en misten legio kansen. Venlo liet onder meer een tiental strafcornes onbenut. Dat belooft weer wat: Venlo — H.H.IJ.C., hockey van de bovenste plank!

OEFENWEDSTRIJDEN — NED. ELFTAL

's-Gravenhage. — Het ANP verneemt, dat Sunderland, de bekende Engelse eerste divisieclub, de uitnodiging heeft aanvaard om 4 April in het Feyenoordstadion te Rotterdam een oefenwedstrijd te spelen tegen het voorlopig Nederlands elftal. Deze ontmoeting is bedoeld als een laatste praktische training der oranjehemden met het oog op de landenwedstrijd tegen België op 15 April te Amsterdam.

Amsterdam. — De onderhandelingen tussen de Nederlandse Voetbalbond en de Braziliaanse kampioensclub Sao Paulo, die een trip naar Europa maakt, zijn in een dergelijk stadium gekomen, dat de mogelijkheid zeer groot is, dat op 11 April in het Olympisch Stadion te Amsterdam de Zuidamerikaanse ploeg uitkomt tegen het Nederlandse B-elftal.

Bedrijfsrisico

Berlijn. — Tijdens de Berlijnse zesdaagse kwam de Nederlander Gerard van Beek te vallen en werd met een schedelbasisfractuur in het ziekenhuis opgenomen, waar hij aan zijn verwondingen is bezweken.

UNIDOS BASEBALL-TOURNOOI.

In verband met het feit, dat er a.s. Zondag een liefdadigheidswedstrijd georganiseerd wordt in het Rifstadion, heeft het Bestuur besloten het programma een week te verschuiven. Dus in plaats van as. Zondag, vinden de wedstrijden Lucky Strike — Unidos en S.U.B.T. — Lucky Strike op de 25e dezer plaats en wordt de voor dezelfde datum vastgestelde wedstrijden verspeeld op 1 April. Dit werd mogelijk door de welwillende medewerking van het S.U.B.T.-bestuur.

S.U.B.T. leidt in dit tournooi met 1 gewonnen wedstrijd, terwijl Lucky Strike en Unidos gelijk staan op de tweede plaats met een gelijk spel.

LAWN TENNIS
P.S.V. JUBILEUM TOURNOOI.

Zondagmiddag 16.45 uur wordt op de banen te Mundo de met spanning tegemoet geziene wedstrijd tussen de heren Went — Vodefrooy en de heren Gerharts — Brandwijk Nodelijk gespeeld. Wij wekken elk tennisenthousiast op deze wedstrijd te bezoeken.

Er zal door de organiserende vereniging voor een groot aantal zitplaatsen worden gezorgd. Toegang vrij.

FILM

Een bijzondere rolprent is wel de film „The red menace". Het was een zeer goede gedachte van de regisseur om in dit product de gevaren van het communisme te verfilmen die achter het IJzeren Gordijn de vredelievende landen dreigen. Het is een eenvoudig boeiende geschiedenis van een veteraan Amerikaans soldaat, die in een wespennest geraakt van communistische propaganda en intrigues. Bill Jones (Robert Rockwell), die de rol vertolkt van de veteraan, verloor al zijn hebben en houden en geraakte daardoor in een stemming, van haat en wrok. Hem werd door een communistische propagandist voor gehouden, dat zijn regering de schuld is van alles. Bill nemt deze woorden in overweging en tenslotte wordt hij lid van de communistische partij. Tenslotte keert hij de partij de rug toe. Duidelijk in deze rolprent is te zien hoe gemakkelijk de communistische propaganda haar weg vindt onder de eenvoudige mensen, de ontevredenen, de arbeiders, die gouden bergen beloofd worden. Deze film steekt ver boven het alledaagse, geen ver gezochte en onwaarschijnlijke propaganda tegen de gevaren van het communisme, doch een waar en eenvoudig verhaal, dat ons vrije burgers met onze democratische beginselen en levenswijze van veel nut kan zijn om ons te behoeden voor het rode gevaar, dat de wereld dreigt. Een bezoek kunnen wij dan ook warm aanbevelen.

VEILIGHEID VOOR 1250 DOLLAR. — Mary Lou Minor staat aan de ingang van het nieuwste ontwerp atoom-bom schuilkelders. De betonnen koepel is 35 cm. en de muren 20 cm. dik. De ontwerpers beweren, dat de kelder in tijden zonder atoombommen ook dienst kan doen als logeergelegenheid voor gasten: 6 met en 20 zonder ruimte.

CURACAO

VERBOUWING S.S. GEMMA

Het s.s. GEMMA was een van de 10 nieuwe 6300 tons tankers die in de jaren 1947/49 aan de vloot der N.V. Curaçaose Scheepvaart Maatschappij zijn toegevoegd. Zoals bekend wordt het maximum laadvermogen van deze „Lake" tankers als het ware bepaald door de toegestane diepgang, omdat de ingang van het Meer van Maracaibo door twee ondiepten wordt geblokkeerd. Met het oog op de waterhoogte boven deze „bars" werden de schepen van de „GEMMA" - klasse ontworpen met een maximum diepgang van 5,1 meter.

Als resultaat van de steeds voortgaande uitgebreide baggerwerken in de vaargeul zou de diepgang der schepen zonder bezwaar met 1,1 m kunnen worden vergroot, en dus tot 6,2 meter worden opgevoerd, hetgeen een vergroting van het laadvermogen betekende van 2100 ton.

Derhalve werd de verbouwing van deze schepen in studie genomen en werd besloten tot ombouw over te gaan. Het eerste schip dat hiervoor werd uitgekozen was het s.s. GEMMA.

Oorspronkelijk als „trunkschepen" gebouwd, was bij het uit te voeren plan de eenvoudigste oplossing de tankers om te bouwen tot „gladdekschepen", waarbij dan de gehele romp intact kon blijven. Het trunkdek moest dan worden doorgetrokken tot de volle scheepsbreedte en de scheepszijden verhoogd van het hoofddek tot het trunkdek.

Het trunkdek werd door het bouwen van zij tot zij het z.g. sterktedek, waardoor dus het oorspronkelijke hoofddek niet langer als sterktedek dienst zou doen, doch als versterker, ofwel „stringer".

Door het maken van grote openingen in dit dek is dus de ruimte, welke door genoemde ombouw verkregen is, over de volle lengte der ladingtanks bij de zijtanks gekomen, waarmede dus de totale tankcapaciteit aanmerkelijk is vergroot.

Als gevolg van deze veranderingen was het echter ook nodig dat een verhoogd bakdek een vaste loopbrug met huidzijbeplating werd aangebracht en benevens de nodige versterkingen aan de achterdekhuizen.

De ombouw van de GEMMA werd opgedragen aan Messrs Smith's Dock Co. Ltd. te North Shields en nam bijna 3 maanden in beslag. Met 1/3 laadvermogen méér dan voor de verbouwing is het schip in herboren staat, in Februari jl. op Curaçao teruggekeerd, om naast haar nu zoveel kleinere zusters, weer haar gebruikelijke route te gaan bevaren.

AGENDA

WEST-END: „Red Menace" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 10.30 en 20.30 uur; „Texas Dynamo" Zondag 16.30 uur; „Daughter of the Jungle" Zondag 18.30 uur.

CINELANDIA: „Samson and Delilah" Zaterdag 21 uur, Zondag 20.30 uur; „Gun runner" Zaterdag 19 uur; „West of El Dorado" 18.30 uur.

ROXY: „Storm warning" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 10.30 en 20.30 uur; „Treasure Island" Zondag 16.30 uur; „Rocky mountain" 18.30 uur.

RIFSTADION Baseballwedstrijd ten bate Venezolaanse slachtoffers Pepsi Cola — Deportivo Venezuela Zondag 10 uur.

RIFSTADION: P.S.V.-tournooi voetbalwedstrijd S.U.B.T. 1 — Veendam 1 Zondag 16 uur

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de Havendienst worden van Zaterdag 17 Maart 18 uur af tot Zondag 18 Maart 18 uur waargenomen door de gouvernementsgeneeskundige M. Taytelbaum, arts, Pietermaai 6-A, tel. 1750.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door :Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380 en Botica del Pueblo, Bredestraat 82 (O), tel. 3718.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Mestrom, Marktstraat 1, tel. 1836.

CUROM.

Zaterdag: 17.30 „Op avontuur in de muziek"; 17.50 Voor de strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 „Hier en daar in Amerika"; 20.45 „Jij en ik en de radio"; 22.00 Korte schets; 22.10 Noord Atlantica; 22.25 Niew[s] en Sluiting.

Zondag: 9.00 Protestantse morgenwijd[ing]; 10.00 Zondagmorgenmelodie; 10.45 „Nie[uw] Nederlands proza"; 11.30 Katholieke m[or]genwijding; 12.30 Nieuws; 12.45 Rosa R[...]selle; 13.00 Sluiting; 18.30 Voor de Kat[ho]lieke jeugd; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzend[ing] in het Papiament; 19.30 Armchair mu[ziek]; 20.10 Caraibisch Overzicht; 20.20 „De st[em] van Amerika"; 21.20 Culturele Curiosa; 21 [...] Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiti[ng].

P.C.J.

Zaterdag: 19.00 Nieuws; 19.12 Muz[iek]; 19.15 „Vrouwenrubriek"; 19.22 Caba[ret] programma; 19.50 Nederlandse Kroni[ek]; 20.05 **West-Indisch programma:** Arubaa[nse] draaiorgel-muziek en een vertelling van Bovenwinden; 20.35 Dansmuziek; 20.58 S[lui]ting.

Zondag: 19.00 Nieuws; 19.20 Artis[tiek] Dagboek; 19.22 „Palmzondag"; 20.47 Mis[sie]uitzending; 21.3 Sport; 21.23 Sluiting.

AVRO.

Zaterdag 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Mo[e]dagcent-actie; 17.15 Voor de jarigen; 18 [...] Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19 [...] „Hit Parade"; 19.30 Spiritisme; 19 [...] Dansmuziek; 20.55 Nieuws en Sluiting.

Palm Zondag: 7.00 Zang en voordra[cht]; 7.45 Klassicken; 8.30 The Lutheran hour; [...] Handels „Messiah"; 9.[illegible] Morgenwijd[ing]; 10.00 Ouverture Leonore III van Beethov[en]; 10.15 Ziekenuurtje; 11.00 Lunchmuziek; 12 [...] Sluiting; 15.00 Voor jarige Hindostani; 16 [...] „Opera Concert"; 16.30 Voor de jarig[en]; 17.00 Jesse Crawford; 17.15 Naar bed; 17 [...] Nieuwe Gramofoonplaatjes; 17.45 Voor j[ongen]gen; 18.00 Kerkdienst; 19.00 Nieuws; 19 [...] Mis in e van Anton Bruckner; 20.[illegible] Jo[...] muziek; 20.30 Een Midzomernachtsdro[om]; 21.00 Weekoverzicht; 21.20 Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
(Weekend wacht): 17 Mrt (18.30) — 19 [...] (7.30) R. H. Helweg, tel. 2080; b.g.g. tel. 2[...]

Personeel Afdeling:
17 Mrt: W. Lambii, Bernhardlaan [...], 2330.
18 Mrt: M. B. Lansink, tel. 2[illegible]1—2[...] Hot. N.P.; b.g.g. tel. 2400—2843—4.

Materialen Afdeling:
17 en 18 Mrt: W. A. Verschoor, JD H[...]weg 25, tel. 4329.

Geneeskundige Dienst:
17 Mrt (12.30) — 19 Mrt (7.30): Dr [...]singh, tel. 2697; b.g.g. tel. 2409.

C.S.M.

Rederij:
17 Mrt: J. W. H. Zimmerman, tel. 2[...]
18 Mrt: H. Poot, tel. 2570.

Scheepsagentschap:
17 Mrt: 08.00 — 18.00 uur kantoor [...] 2458—2551.
17 en 18 Mrt: 18.00 — 08.00 uur [...] Allebe, tel. 2099.
18 en 19 Mrt: 08.00 — 08.00 uur A. B[...]mink, tel. 2288.

Dok Afdeling:
17 en 18 Mrt: J. P. Marcussen, tel. 2[...]

Bioscoop: Zaterdag: „Conspiracy in Teheran"; Zondag: „The Black Rose". Toegang boven 16 jaar.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit week-end kunnen wij benzine hal[en] bij: Pelayo Jansen — Sta Rosa; Pablo F[...]by: Dario Cardoze — Luna Park; H. C. G[...]meyer — Cerito; Servicenter — Van Engelen; J. R. Elsevier — Gasparito; J.H. Jand[...]heer — St. Helena; H. J. Scheidelaar — Mundo Nobo; A. D. Capriles & Co — Oranjestraat; H. Winkel — Hendrikplein en Isa, Hato.